Зустріч Голови ВР України Івана Плюща з Верховним комісаром ОБСЄ у справах нацменшин Рольфом Екеусом.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

№ 23 (2774) ▪ Вівторок, 5 лютого 2002 року ▪ Ціна договірна

Газета Верховної Ради України

Голос України

ЦЬОГО ДНЯ

▪ *1919 р. У Києві повалено Директорію і встановлено радянську владу.* ▪ *1935 р. Не стало піаніста і педагога, професора Київської консерваторії Григорія Беклемішева.* ▪ *1940 р. У Празі померла Софія Русова, український педагог, громадська діячка, авторка шкільних підручників.* ▪ *1977 р. Заарештовано членів Гельсінської групи Миколу Руденка та Олексу Тихого.*

Національні меншини захищені законодавством

«Наша політика стосовно національних меншин виходить з позиції Михайла Грушевського: «Ми будуємо Україну не для українців, а для всіх людей, які живуть в Україні, працюють на Україну та люблять її», — заявив Голова Верховної Ради Іван Плющ під час зустрічі з Верховним комісаром ОБСЄ у справах національних меншин Рольфом Екеусом.

Сторони обговорили проблеми кримських татар. Іван Плющ нагадав, що за останні десять років в Україну повернулося 300 тисяч кримських татар. З них 280 тисяч були свого часу депортовані. Сьогодні влада робить усе можливе, щоб допомогти цьому народові. Незважаючи на економічні та фінансові проблеми, з державного бюджету регулярно виділяють кошти на облаштування переселенців. Голова Верховної Ради додав: «Україна — велика європейська держава з багатьма націями, наше законодавство стосовно національних меншин відповідає європейським стандартам і діє. За часи незалежності у нас не було жодних міжетнічних конфліктів».

Дев'ята сесія буде продуктивною

Під час погоджувальної ради депутатських фракцій і груп голова Комітету ВР з питань Регламенту, депутатської етики та організації роботи Верховної Ради Віктор Омеліч вніс проект постанови про календарний план проведення дев'ятої сесії. Ним передбачалося провести три пленарні засідання, замість можливих чотирьох: два — в лютому і одне — в березні. Решту часу приділити роботі в комітетах та округах. Голова ВР Іван Плющ пояснив це тим, що, з одного боку, в комітетах зібралося багато законодавчих проектів — близько 900, — яким треба дати лад, щоб належним чином передати їх наступному депутатському корпусу. А з другого — на фініші роботи парламенту можуть постати проблеми з наявністю кворуму на пленарних засіданнях, що цілком зрозуміло в розпалі підготовки до нових виборів.

Навколо цього питання й точилися дискусії, що закінчилися прийняттям погодженого рішення: три пленарні засідання дев'ятої сесії спланувати на перші тижні лютого, березня і квітня з підсумками чотирирічної роботи парламенту. За потреби Голова ВР зможе відповідно до Регламенту призначати пленарне засідання і в інші дні. Цей проект постанови пропонується винести на голосування під час відкриття дев'ятої сесії.

(Закінчення на 2-й стор.).

"КУЛАЧНЕ ПРАВО" В СТЕПАХ ПРИЧОРНОМОР'Я,

АБО ОДИН СІЯВ, ДРУГИЙ ЖАВ, ТРЕТІЙ ЗБІЖЖЯ СКЛАДУВАВ

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Не мала баба клопоту, та купила порося... Отак і з фермером Василем Цандуром: ще в 1992 році створивши своє господарство, він із сім`єю так успішно повів справи, що про нього заговорили не лише в рідному Струковому, а й у навколишніх селах, у районі загалом — на його прикладі вчили хазяйнувати інших.

(Закінчення на 5-й стор.).

У номер

На порядку денному — польсько-українське партнерство

Учора Україну з одноденним офіційним візитом відвідав голова Ради міністрів Республіки Польща Лешек Міллер. Це його перший візит до України як голови польського уряду.

В інтерв'ю журналістам, яке Л. Міллер дав в аеропорту «Бориспіль», він припустив, що під час двосторонніх переговорів обговорюватиметься питання будівництва газопроводу Ямал—Європа в обхід України. Голова Ради міністрів наголосив, що «польська сторона виступає за дедалі тісніше співробітництво з Україною, котра є для Польщі важливим партнером».

Керівника польського уряду прийняв Президент України Леонід Кучма, а також Голова Верховної Ради Іван Плющ. Під час візиту відбулася зустріч Лешека Міллера з Прем'єр-міністром України Анатолієм Кінахом. Під головуванням глав урядів двох країн відбулися українсько-польські переговори.

Співробітничати, а не боротися...

Українська парламентська делегація на чолі з Головою Верховної Ради Іваном Плющем взяла участь у позачерговому засіданні Ради Міжпарламентської асамблеї держав — учасниць СНД у Санкт-Петербурзі. На ньому одностайно було обрано нового голову Ради МПА, яким знову став представник Росії — голова Ради Федерації Федеральних Зборів Росії Сергій Миронов. А колишньому головуючому — Єгору Строєву, котрий шість років очолював Раду МПА, надано звання почесного голови.

(Закінчення на 2-й стор.).

Театр абсурду: хлопці шукають кримінал у редакції

Завтра, в середу, о 12.00 у Києві в приміщенні УНІАН (Хрещатик,4) — прес-конференція головного редактора «Голосу України» з творчих питань Сергія Правденка.

Тема: «Театр абсурду. Верховна Рада України з 1990 по 1999 рік користувалася послугами неіснуючої редакції газети «Голос України».

Бо саме таке абсурдне твердження розповсюджує про редакцію «Голосу України» Рахункова палата України. Вже й прокуратуру до цього підключили. Таким чином, голові РП В. К. Симоненку можна видавати патент на новий винахід у ганебній боротьбі зі свободою слова. А що: оголосив, що нема, а далі звинувачуй — раз нема, то й гроші бюджетні незаконно отримувала і т. д. і т. п., тільки встигай накручувати.

Оригінально, свіженько, одне слово. Приходьте, будь ласка, колеги. Буде цікаво.

Таки існуюча редакція «Голосу України».

P. S. Ліквідатор банку «Україна» оголосив тендер на оренду його майна

Співробітничати, а не боротися...

(Початок на 1-й стор.).

Кандидатуру Сергія Миронова запропонував саме Іван Плющ. Глава українського парламенту аргументував доцільність обрання на цю посаду саме представника Росії тим, що в Росії ще за часів СРСР «було сформовано добрі школи законодавства», які «здатні генерувати розробку модельного законодавства». Оскільки в пострадянських країнах виникає багато спільних питань, саме уніфікація національного законодавства, консультації і прийняття так званих модельних законів і має бути, на думку І. Плюща, головним завданням МПА СНД.

«Росія має всі підстави головувати в МПА», — сказав Голова ВР України в інтерв'ю журналістам. — Ми всі вийшли з одного середовища, але в Росії нагромаджено великий досвід, створено потужні законодавчі школи, які в молодих державах лише формуються. Скажімо, Росія вже прийняла другий Податковий кодекс, а Україна ще не схвалила навіть перший». І додав: «Краще вчитися на чужих помилках».

Під час зустрічі з Головою Ради Федерації Росії Сергієм Мироновим, що відбулася перед засіданням Ради МПА, Голова Верховної Ради України Іван Плющ відзначив динаміку розвитку українсько-російських міжпарламентських відносин. Він висловив переконання, що згодом 2,5 тисячі кілометрів кордону між Україною і Росією стануть подібними до кордонів між США і Канадою або між Швейцарією та Італією. Для цього, за словами І. Плюща, «необхідно узгодити передусім митну, тарифну і податкову політику, а не боротися одне з одним». Інакше, вважає він, ми розгубимо наші ринки і втратимо можливості для взаємовигідної торгівлі. «Потрібно уніфікувати і взаємовдосконалити національне законодавство, особливо в економічній галузі», — сказав І. Плющ.

Глава українського парламенту поділився з російським колегою власним баченням розвитку парламентаризму в Україні, двосторонніх стосунків двох країн та взаємодії в рамках МПА. Зокрема, порушивши тему двопалатного парламенту, Іван Плющ зазначив, що двопалатність у Росії себе «цілком виправдала», бо Росія — федеральна держава. А Україна —держава унітарна. Водночас І. Плющ вважає, що двопалатний парламент «удосконалює законотворчий процес». І друга палата стає «своєрідним фільтром, який виконує функцію політичного стабілізатора».

Під час позачергового засідання Ради МПА його учасники — представники парламентів усіх десяти держав, що входять до МПА, — наголошували на потребі посилювати роль МПА СНД на міжнародній арені. Саме тому 26 березня 2002 року, в день проведення ювілейного засідання, присвяченого 10-річчю МПА, вирішено провести ще й спільне засідання Ради МПА СНД і Бюро Парламентської асамблеї Ради Європи. А 26—28 березня в Санкт-Петербурзі відбудеться міжнародна конференція з питань боротьби з міжнародним тероризмом.

Планується, що на порядку денному ювілейного засідання МПА СНД буде вісім питань. Зокрема, на обговорення буде винесено проект Конвенції «Про стандарти демократичних виборів, виборчих прав і свобод у державах—учасницях СНД». А під час обговорення теми виборів на засіданні Ради МПА глава українського парламенту Іван Плющ запропонував парламентам держав — учасниць СНД підтримати пропозицію Президента України Леоніда Кучми, висловлену під час саміту глав держав СНД у Москві, — направити спостерігачів від національних парламентів на парламентські вибори в Україні у березні 2002 року.

Юліана ШЕВЧУК.

Київ—Санкт-Петербург—Київ.

Специфіка заключної сесії

Низку традиційних прес-конференцій керівництва Верховної Ради розпочав Голова ВР Іван Плющ. «Специфіка заключної сесії ВР, —сказав він, — полягає у тому, що строки закінчення повноважень народних депутатів збігаються у часі з новими виборами». Іван Плющ вважає, що ці питання не врегульовано та що вже є пропозиції, щоб їх врегулювати. До цього змушують і останні свіжі цифри: 210 народних депутатів уже зареєстровано кандидатами для повторного обрання до Верховної Ради у багатомандатному та одномандатних округах. Реєстрація кандидатів іще не закінчено, і Голова ВР переконаний, що таких претендентів з народних депутатів буде більше половини нинішнього складу парламенту. Певна річ, це позначиться на роботі заключної сесії. Докладніший звіт про прес-конференцію буде опубліковано у наступному номері.

Анатолій КАРАСЬ.

«Третій сектор» і законодавча влада

Відбулося засідання колегії «Громадської експертної ради з питань законодавства» — координаційного центру громадських організацій України.

Поштовхом для створення ради стало прийняття Верховною Радою Закону «Про внесення змін до Декрету Кабінету Міністрів України «Про прибутковий податок з громадян». Багато представників «третього сектору» (так називають громадські організації) побачили у цих змінах тенденцію до з'ясування впливу і діяльності «третього сектору» на становлення громадянського суспільства в Україні.

Тож і визріли намагання вплинути, зокрема, на процеси створення законодавчої бази «третього сектору».

У статуті «Громадської експертної ради з питань законодавства» ці намагання набули конкретного змісту: «Метою створення і діяльності ради є об'єднання зусиль громадських організацій України для побудови громадянського суспільства шляхом залучення творчого та інтелектуального потенціалу громадськості до процесу законотворення в Україні».

Заступник Голови ВР Степан Гавриш, він же голова Громадської експертної ради оголосив, що українські громадські організації, які донині не мали єдиного координаційного центру, тепер такий центр створили.

Обговорено і прийнято рішення про пріоритетні напрями діяльності ради. Це робота (експертиза) над проектом Податкового кодексу України, підготовка проекту змін і доповнень до Закону «Про аудиторську діяльність», розробка концепції фінансового контролю в Україні та проекту закону про непідприємницькі організації.

Анатолій КАРАСЬ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У Центрвиборчкомі

Завершується реєстрація кандидатів

Сьогодні, 5 лютого, завершується реєстрація кандидатів у народні депутати за багатомандатним та одномандатними округами, адже остаточне рішення про реєстрацію кандидатів Центральна виборча комісія має прийняти не пізніш як за 53 дні до дня виборів. Усі кандидати, яким раніше було відмовлено у реєстрації, повинні були повторно подати документи за 55 днів до дня виборів. Про ці норми закону нагадав під час прес-конференції голова ЦВК Михайло Рябець.

Минулої п'ятниці ЦВК зареєструвала 28 з 77 кандидатів за списком УНА. Раніше їм було відмовлено через неправильне оформлення поданих документів. Зареєстровано 18 кандидатів від Всеукраїнської партії трудящих. Під номером один затверджено однофамільця лідера СПУ Олександра Мороза. Крім того, зареєстровано списки від партій «Єдність», «Християнський рух», СДПУ та від блоків «Проти всіх», «ЗУБР». Відмовлено у реєстрації Партії реабілітації тяжкохворих через неналежне оформлення поданих документів.

Члени Центральної виборчої комісії розглянули і повторно подані документи, зокрема від СПУ. Але Миколу Мельниченка поки що не зареєстрували. Відкладено розгляд заяви блоку «Райдуга»: за і проти проголосувала однакова кількість членів комісії.

Загалом по одномандатних округах зареєстровано 3406 кандидатів, з яких 147 — нинішні народні депутати. На один мандат у таких округах претендують у середньому 11 осіб. Михайло Рябець також повідомив, що є кандидати, які одночасно значаться у списках та зареєстровані в одномандатних округах. «Це порушення виборчого закону, тому їх буде вилучено з виборчого процесу», — сказав він.

Водночас Михайло Рябець зазначив, що сьогодні ЦВК оголосить про початок передвиборної агітації з 9 лютого, яка триватиме 50 днів і завершиться 29 березня. За виборчим законом, партії, блоки та мажоритарники мають відкрити банківські рахунки до 8 лютого. А ЦВК проведе жеребкування з розподілення ефірного часу на теле- та радіоканалах між партіями та блоками для проведення агітації за рахунок державних коштів.

Юлія ШЕЙКО.

Дев'ята сесія буде продуктивною

(Початок на 1-й стор.).

Погоджено і розклад засідань на перший пленарний тиждень —5—8 лютого. До порядку денного запропоновано внести 86 питань. Лише на голосування у четвер передбачається винести понад 40 законодавчих актів. Серед них доволі резонансні законопроекти — «Про внесення змін до Закону України «Про індексацію грошових доходів населення» (з пропозиціями Президента); «Про списання та реструктуризацію заборгованості за квартирну плату, комунальні послуги, спожиті природний газ та електроенергію» (з пропозиціями Президента); «Про обов'язкове проведення передвиборних теледебатів та радіодебатів під час виборчих кампаній по виборах Президента України та виборах народних депутатів України» (з пропозиціями Президента); проекти постанов ВР про надання згоди на звільнення Івана Драча з посади голови Державного комітету інформаційної політики, телебачення і радіомовлення України; надання згоди на призначення Івана Чижа головою Державного комітету інформаційної політики, телебачення і радіомовлення України; про дострокове припинення повноважень членів Національної Ради України з питань телебачення і радіомовлення у зв'язку з ротацією частини складу Національної Ради України.

Розклад складено за пропозиціями комітетів ВР, відповідно до переліку питань проекту порядку денного та проекту календарного плану проведення дев'ятої сесії. Остаточне рішення за народними депутатами в сесійній залі, які на погоджувальній раді висловили переконання, що дев'ята сесія працюватиме продуктивно і належно завершить роботу українського парламенту третього скликання.

Анатолій КАРАСЬ.

Голова може заболіти у... здорових чоловіків

Підсумок тижня

Зіткнення «Мерседеса» і «Жигулів» тижневої давності залишається темою № 1 на сторінках багатьох газет та телесюжетів.

Спочатку про стан здоров'я постраждалих від аварії. Як повідомив «ГУ» заступник голови «Батьківщини» Олександр Турчинов, самопочуття Юлії Тимошенко поки що не поліпшилося. Після ретельного обстеження наприкінці минулого тижня лікарі підтвердили діагноз: «внутрішньочерепна кровотеча, струс мозку, травма грудної клітки, ушкодження шийних хребців». У пацієнтки «Феофанії» тримається температура — 38 градусів. Цей симптом особливо турбує лікарів. Сильний головний біль ізолював лідера «Блоку Юлії Тимошенко» від читання газет. Вона швидко втомлюється і від розмов. Але, запевнив Олександр Турчинов, «Юлія Володимирівна, як завжди, тримається мужньо і збирається якнайшвидше розпрощатися з ліжком».

Як почуває себе водій «Жигулів», сказати важко. Його стан здоров'я, як і сам він, оповиті незрозумілими таємницями. Якщо Юлію Тимошенко ізолював від газет головний біль, то Акіфа Мусеібова ізольовують від журналістів. Ми вже розповідали про розслідування цього «детективу» на сторінках «Комсомольской правды в Украине». До речі, вона продовжила тему. Але одержати чітку відповідь на чітке запитання: «Чому ховали хворого Мусеібова від журналістів?» — не вдалося. Головний лікар лікарні швидкої допомоги роздратовано відрізав: «Я ж зараз вам повторюю: хворий виписався! Ви в курсі, що в нього навіть жодного шва немає. Ми таких хворих зазвичай змащуємо зеленкою і відразу додому відпускаємо. А цього залишили —поспостерігати. Подивитися за цим хворим про всяк випадок!..»

Колеги з «КП» логічно засумнівалися у вичерпності такого пояснення: «Випадок, видно, все-таки трапився. Причому, судячи з усього, він виявився не всяким, а особливим...» І справді, то журналістам демонструють порожню палату, в якій нібито лежав хворий, то «виписують» його за «власним бажанням», що дуже дивує «обмазаного зеленкою» Акіфа... Занадто багато випадковостей, щоб усе це проковтнути, як рятівну пігулку.

Тим часом ця історія «без єдиного шва» обростає неймовірними версіями. Московський легіонер на телеефірі ICTV Дмитро Кисельов навіть припускає, що, можливо, водія «Жигулів» уже немає в живих: «Мафія в кращих традиціях просто прибрала свого кілера...» Але, якщо вірити МВС, на допит до Печерського райвідділу він усе-таки з'являвся. І в посольстві Азербайджану підтверджують, що Акіф Мусеібов живий. Тоді чому він ховається чи його ховають? Хто і від кого? Знову запитання, які зазвичай належать у нас до «таємниць слідства».

Між іншим, про слідство. У штабі БЮТу повідомили: міліція поки що не інформує їх про хід розслідування ДТП, хоча час від часу висновки про вину водія «Мерседеса» «випорскують» через певні ЗМІ. Оточення Юлії Тимошенко чекає на офіційні результати. Проте його турбує не тільки удар на Парковій алеї. Як лікуватиметься «травма», заподіяна рішенням київського Апеляційного суду? — ця немедична проблема також зумовлює головний біль. І в жертв, і в замовників. Верховний Суд, як свідчить «анамнез», інколи здатен на симптоми, які здоровий організм ГПУ переживає важко.

Принаймні Олександр Турчинов сподівається, що Юлія Володимирівна після одужання зможе відвідати Донбас та інші регіони. І що поїздка на схід України буде такою само успішною, як і на захід. А поки що Батьківщиною мандрують лідери БЮТу. За їхніми «подорожніми враженнями», невиїзний статус Юлії Тимошенко викликає у людей такі само почуття, як і її перебування за ґратами. Не виключено, що головний біль з'явиться в когось іншого.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Сьогодні ЦВК оголосить про початок передвиборної агітації з 9 лютого

Узаконили приватників

У Мелітополі відкрито 27 нових міських автобусних маршрутів. Дозвіл на пасажироперевезення одержали 180 підприємців. Вони нарешті погодилися з головною умовою місцевої влади — не відмовляти в послугах пільговикам. Відтепер приватні маршрутки зобов'язані перевозити 20 відсотків таких пасажирів від загальної кількості місць в автобусі і лише в години «пік» — удвічі менше, **повідомляє наш власний кореспондент Олександр АБЛІЦОВ.**

Непіднята цілина

На Кіровоградщині створено спеціальну інспекцію з охорони пам'яток археології, історії та монументального мистецтва.

Майже половина території області — недосліджена цілина. За припущенням фахівців, вона може приховувати понад три тисячі пам'яток історії та культури — городища, стоянки первісних людей тощо. А внаслідок реформ, що відбуваються на селі, та розпаюванням землі над ними нависла серйозна загроза.

Утворена на базі науково-методичного відділу обласного краєзнавчого музею інспекція досліджуватиме пам'ятки археології, які можуть бути зруйновані, знищені або пошкоджені внаслідок дії антропогенних чи природних чинників.

Олег БОНДАР.

Кіровоградська область.

Фотофакт

Одеська національна юридична академія відкрила безплатну юридичну консультацію для соціально незахищених верств населення.
На знімку: *консультує студентка 3-го курсу ОНЮА Оксана Тарасишина.*
Фото Олександра СІРОГО (Укрінформ).

«Про ліквідацію наслідків надзвичайної екологічної ситуації в населених пунктах Первомайського району Миколаївської області»

ЗАЯВА фракції Соціалістичної партії України «Лівий центр — соціалісти і селяни»

Вважаємо за необхідне привернути увагу народних депутатів, громадськості до проблем Первомайського району Миколаївської області.

Громадська екологічна організація «Болеславчик-2000» у своєму відкритому листі зазначає, що «постачання населення якісною водою є для них доленосним. Жителі села Болеславчик скаржаться, що один з побудованих водопроводів працює з перебоями, а другий (від Первомайська) працює лише в години приїзду високого начальства. У селі Чаусово-1 ситуація з постачанням води також катастрофічна. Свердловину з «чаусівською мінеральною» продано, і з неї воду населенню не постачають, а інша свердловина подає ядовиту воду, від якої люди хворіють. У селі Мічуріно всі жителі скаржаться на якість води у водогоні».

У звіті Рахункової палати України «Про результати перевірки використання коштів резервного фонду Кабінету Міністрів України та субвенції з Державного бюджету України, виділених на виконання заходів з ліквідації наслідків надзвичайної екологічної ситуації в населених пунктах Первомайського району Миколаївської області» засвідчено, що Управління капітального будівництва Миколаївської облдержадміністрації з резервного фонду Кабінету Міністрів одержало 2227,3 тис. грн., які використані на першочергові заходи з водопостачання сіл зони надзвичайної екологічної ситуації. А населення змушене користуватися водою із своїх криниць, де вода недоброякісна.

Фракція Соціалістичної партії звертається до Генеральної прокуратури з вимогою знайти причини непланового використання бюджетних коштів і винних притягти до відповідальності.

Друга проблема, з якою зіткнулися жителі сіл, що постраждали від надзвичайної екологічної ситуації, — плата за користування водопроводом по 3 грн. на місяць з кожного члена сім'ї, це виходить по 12 — 15 грн. щомісячно. Для сім'ї, де всі майже стовідсотково безробітні і беззарплатні, — плата стала великою проблемою, а коли жителі села не сплачують — селу відключають воду. Ті, хто дає вказівку перекрити кран, забувають, що надзвичайна екологічна ситуація склалася не з вини громадян, а з вини держави.

Фракція СПУ звертає увагу Кабінету Міністрів, Міністерства фінансів на необхідність знайти можливість оплатити користування водогоном жителями сіл, що постраждали від наслідків надзвичайної екологічної ситуації, з державних фондів.

І третє: за даними управління Державного казначейства, у Миколаївській області з передбачених постановою Кабінету Міністрів України від 11.09.2000 р. № 1408 коштів резервного фонду Кабінету Міністрів України у сумі 5000,0 тис. грн. на особливий рахунок Миколаївської облдержадміністрації фактично надійшло 3500,0 тис. гривень. Півтора мільйона загубилися дорогою.

Фракція Соціалістичної партії пропонує Кабінету Міністрів України, Міністерству фінансів, Генеральній прокуратурі розслідувати причини зникнення 1,5 млн. гривень, знайти ці гроші і повернути їх Миколаївській облдержадміністрації на подальші роботи з ліквідації наслідків надзвичайної екологічної ситуації в населених пунктах Первомайського району Миколаївської області.

Верховній Раді України під час підготовки проекту закону України «Про загальнодержавну програму розвитку водного господарства» до третього читання врахувати пропозиції з ліквідації наслідків надзвичайної екологічної ситуації на Миколаївщині.

Олександр МОРОЗ,
голова фракції.

Виконане замовлення. Пробудженого сумління

Наймані вбивці не комплексують сентиментальністю. Цинічне сприйняття замовленої жертви як засобу для одержання гонорару — фахова ознака не лише тих, хто ловить «об'єкт» прицілом: кілери, які промишляють зброєю-словом, також не рвуть собі серце моральними муками. Тонкий папір банкнот — найгрубша ковдра для приспаного сумління.

І все ж... Інколи звабливий шелест грошей стає просто порожнім, байдужим звуком. Духовне прозріння кілера не «конвертується» навіть на дуже солідну кількість «у. о.» Ви скажете, що цього бути не може, що це — детективний хід чи прийом психологічної драми? Тоді прочитайте книжку, яка щойно з'явилася на розкладках: сюжет «Невиконаного замовлення» списано не з уяви — з життя.

Відомому письменнику і журналісту належало зіграти роль інформаційного кілера. Замовник — один з українських олігархів — указав йому жертву: головного опонента нинішньої влади Юлію Тимошенко. Захопивши диктофона, самовпевнений виконавець вирушає на зустріч з лідером «Батьківщини»...

Так народилася книжка. Але зовсім не та, яку замовляв багатий і політично впливовий пан «Ікс». На сторінках «Невиконаного замовлення» образ Юлії Тимошенко змальовано не чорними фарбами, як того бажав її опонент. Немає у ньому і солодково-рожевих відтінків. Є просто людина, жінка, політик, якою побачив її співрозмовник. Переродження автора не відбулося миттєво. Він опирався, хапався за нові зачіпки, стереотипи, які щедро підказують контрольовані ЗМІ, і раз по раз відступав. Відступав не під владним натиском Юлії Тимошенко, а під тихою чесністю її слів, щирим поглядом чистих очей. І — фактів.

Спілкування з тендітною пані Юлією зруйнувало в очах журналіста образ жадібної і жорстокої олігархші, що його нав'язливо формують особливо вигадливі її «друзі». Співрозмовниця не приховує таємниць свого становлення як бізнесмена. Логічно пояснює вона і своє вторгнення у політику.

Після задушевних бесід на орендованій під Києвом дачі з'явилася друга частина книжки. Написана вже не автором-авантюристом, що так хитро бавився в суперагента: «Десь там, у будиночку під старими соснами, залишився він. А додому повернулася доросла, втомлена людина, яка вперше, напевно, серйозно замислилася над тим, що не можна прожити життя, граючись і не помічаючи страждань Батьківщини своєї... І зрозумів,.. що напишу книжку — це я вмію, поки що виходило. І вірили люди в моїх героїв, безлаберних і мужніх, грішних і добрих, вірили у вигаданих — так невже не повірять у книгу про НЕЇ — таку справжню?..»

В одному невдалий резидент олігарха помилився, спасував. Він сховався під псевдо «Р. Лоза», боячись переслідувань з боку влади. Навіть переодянений, він не вичавив з душі страх. Що ж, це ще раз засвідчує, як непросто йти до істини.

Прочитайте цю книжку — відкриття чекає на вас.

Мар'яна ГОРДІЄНКО.

У номер

Крим

Граючий тренер

Одним з перших зареєструвався кандидатом у народні депутати голова виборчкому автономії Іван Поляков. Реакцією громадськості було звернення до прокурора Криму Олександра Доброріза. Мовляв, відтепер Іван Поляков не може бути об'єктивним у роботі виборчкому, а надто пов'язаній з діяльністю дільничних комісій округу, в якому сам балотується. Та й у законі про вибори у ВР АРК відповідно до статті 16 є норма про те, що член виборчої комісії не може бути кандидатом у депутати, хоча й без уточнення кандидатом до ради якого рівня. Очевидно, норма стосується всіх рівнів рад, хоча Іван Поляков вважає, що лише рівня ВР АРК. Прокуратура автономії на звернення громадськості ще не відреагувала, як і Центрвиборчком, голова якого Михайло Рябець заявив, що не готовий сказати, чи законним є цей вчинок, бо не знайомий з тонкощами законодавства автономії. Іван Поляков тим часом заявив, що послухається лише рішення Конституційного Суду, якщо туди хтось звернеться за роз'ясненням. Чому затягується це рішення — незрозуміло, адже пікантна ситуація може призвести до того, що кожне рішення кримського виборчкому може бути опротестовано, і під загрозою опиняться всі вибори на півострові. А оглядачі відзначають, що якщо керуватися здоровим глуздом, то треба або брати участь у виборах як кандидату в депутати, або очолювати виборчу комісію, керівник якої просто не матиме часу займатися і власною виборчою агітацією, *повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО.*

Чернігів

Відставка керівника штабу

На Чернігівщині відправлено у відставку начальника обласного штабу блоку Віктора Ющенка «Наша Україна» — директора фірми «Яппі» Валерія Боровика. Головна причина зміни — його самовисунення по Ніжинському виборчому округу №209 всупереч рішенню міжпартійного з'їзду, який не планував нікого виставляти проти Голови Верховної Ради Івана Плюща (балотується у цьому окрузі.— *Авт.*).

Новим керівником регіонального штабу блоку «Наша Україна» призначено голову обласної організації Українського народного руху Володимира Ступака, *повідомляє наш власний кореспондент Сергій ПАВЛЕНКО.*

Черкаси

Біля базару вже голосують

Минулої неділі молодіжний Центрвиборчком влаштував голосування на велелюдному місці Черкас — біля центрального базару.

В урни для голосування з 500 роздaних бюлетенів укинуто 372. Результати «базарних» виборів такі: 32 відсотки набрала КПУ, по 14 з «хвостиком» — «Наша Україна» Віктора Ющенка та СДПУ(о), 12 — блок Юлії Тимошенко, по 7 і 6 — відповідно «зелені» та «жінки».

Решта партій та блоків не дотягнули до заповітних 4 відсотків, *повідомляє наш власний кореспондент Лідія ТИТАРЕНКО.*

Фотофакт

У селі Кореличі Перемишлянського району, що на Львівщині, за сприяння облдержадміністрації відкрито нову школу на 130 учнів.
На знімку: *директор школи Василь Іваськів з символічним ключем від нової будівлі.*

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

Яких пенсій можна чекати від нового закону?

Верховна Рада України прийняла у першому читанні закон України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування». Цим, можна стверджувати, давно очікувана пенсійна реформа стартувала. З основними положеннями цього закону хотів би поділитися зі своїми виборцями, старшими й молодшими, бо для всіх нас він призначений. Хоча ні — не для всіх.

Знову неоднаковий підхід

Закон України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (далі — новий закон) мав би лише замінити нині чинний Закон України «Про пенсійне забезпечення», за яким призначаються пенсії основній частині громадян. Здавалося, нарешті буде однаковий підхід до призначення пенсій усім громадянам, незалежно від професії та роду трудової діяльності. Однак надалі військовослужбовцям, працівникам органів внутрішніх справ, державним службовцям, працівникам прокуратури, суддям, народним депутатам України, «чорнобильцям», науковим працівникам, журналістам та митникам пенсії призначатимуть за окремими законами, хоча новий закон дає їм право вибрати і пенсію за новим законом (Прикінцеві положення, ч. 15). Та, мабуть, вона буде нижче, бо ставиться умова про фінансування різниці із «джерел, визначених цими законами».

Новий закон охоплюватиме лише такі пенсійні виплати (ст. 6):

пенсії за віком — чоловікам при досягненні 60 років, а жінкам — 55 років за наявності не менш як 5 років страхового стажу (ст. 20);

пенсії за інвалідністю (крім пенсій за інвалідністю від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання);

пенсії у разі втрати годувальника;

а також виплати допомоги на поховання пенсіонера (двомісячна пенсія).

Система пенсійного забезпечення складається з трьох рівнів:

перший рівень — загальнообов'язкова с о л і д а р н а система пенсійного страхування, що фінансується за рахунок коштів Пенсійного фонду;

другий рівень — складова частина загальнообов'язкової системи, яка грунтується на принципі накопичування коштів застрахованих осіб у Накопичувальному пенсійному фонді;

третій рівень — добровільне недержавне пенсійне забезпечення.

Головне — не стаж, а сплата внесків

Текст закону надто обширний, отож зупинюся лише на солідарній системі ще й з тієї причини, що **накопичувальна система** призначається для тих, кому до пенсійного віку залишилося принаймні 20 років. Бо, як зазначено у Прикінцевих положеннях (ч. 10), «страхові внески до Накопичувального фонду сплачуються застрахованими особами, яким на день запровадження цих внесків не виповнилося: чоловікам 40, а жінкам 35». Що ж до **недержавного добровільного страхування**, то тут на заваді, мабуть, буде досвід із заощадженнями у колишньому Ощадбанку СРСР, майновими сертифікатами, переданими різним трастам, нарешті, з вкладами в банк «Україна».

Загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванню підлягають передусім громадяни України, які працюють на підприємствах, в установах і організаціях усіх форм власності, в тому числі працюючі пенсіонери (ст. 8). Головна умова — сплата в повному обсязі страхових внесків як роботодавцем (тепер це 32 відсотки нарахованої зарплати та 1—2 відсотки із зарплати застрахованої особи).

Саме виходячи з цього, в новому законі немає поняття «трудовий стаж», для якого головним підтвердженням була трудова книжка. Зате вводиться поняття «страховий стаж» — як сума періодів, упродовж яких застрахована особа підлягала загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванню або брала участь у добровільному страхуванні, за які в повному обсязі сплачено страхові внески в сумі не меншій ніж мінімальний розмір внесків (ст. 18). Зазначено, що страховий стаж обчислюється органами Пенсійного фонду за даними, що містяться в системі персоніфікованого обліку. До страхового стажу входять також періоди до набрання чинності новим законом, які відповідно до законодавства, що діяло, зараховувалися до стажу, який дає право на призначення трудової пенсії відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення».

Отже, **розміри пенсій** у солідарній системі визначаються залежно від тривалості **страхового стажу** та **розміру заробітку** (доходу), з якого нараховано та сплачено страхові внески (ст. 2).

Для обчислень вводиться поняття «коефіцієнт страхового стажу», який визначається у відсотках (ст. 19). Зазначено, що з урахуванням періодів до набрання чинності новим законом він не може перевищувати 75 відсотків.

У статті 21 сказано, що **максимальний розмір пенсії** за віком у солідарній системі не обмежується. Проте вводиться механізм коригування заробітку для обчислення пенсій, «прив'язуючи» його до номінальної середньої заробітної плати в Україні (ст. 34).

Заробіток для обчислення пенсій враховується за бажанням застрахованої особи за будь-які періоди страхового стажу, але не менш як за **60 місяців страхового стажу підряд** (ст. 35).

До заробітку зараховуються суми виплат (доходу) після набрання чинності новим законом, а суми до набрання чинності не повинні перевищувати 5,6 розміру середньої зарплати в Україні на день отримання виплат (ст. 36).

Найменший розмір пенсії за віком за наявності у чоловіків 25, а у жінок 20 років страхового стажу не може бути нижче ніж 20 відсотків середньої зарплати в Україні за попередній рік, а частина пенсії, яка припадає на період до набрання чинності новим законом, — не менше ніж виплата трудової пенсії за віком з урахуванням цільової грошової допомоги (ст. 22). Застраховані особи, страховий стаж яких менше ніж визначений вище, мають право на отримання пропорційно зменшеної пенсії.

Особам, які досягли пенсійного віку, але мають страховий стаж менше ніж 5 років, призначається **соціальна допомога** (ст. 20).

Непрацездатні громадяни мають право на отримання мінімальної пенсії, якщо вона є основним джерелом для існування (ст. 3).

Пенсії **за інвалідністю** призначаються у разі настання інвалідності, що спричинила повну або часткову втрату здоров'я внаслідок загального захворювання (в тому числі каліцтва, не пов'язаного з роботою), а також інвалідності з дитинства за наявності такого мінімального страхового стажу:

до досягнення особою 23 років включно — 2 роки;

від 24 до 26 років включно — 3 роки;

від 27 до 31 року включно — 4 роки;

для осіб від 32 років і старших — 5 років (статті 24 та 26).

Розміри пенсій за інвалідністю:

інвалідам I групи — 100 відсотків пенсії за віком, II групи — 90 відсотків, III групи — 50 відсотків (ст. 27).

Якщо вищезазначений страховий стаж відсутній, то призначається соціальна допомога.

Пенсії, призначені за новим законом, індексуються відповідно до законодавства про індексацію грошових доходів населення (ст. 37).

Із наведеного викладу положень нового закону про пенсії бачимо, що він звернений передусім до майбутніх пенсіонерів. Їх інформують, стверджуючи, що Пенсійний фонд, який призначає пенсії, цікавить не робота як така, а сплата внесків до Пенсійного фонду. І це серйозно.

Зростання пенсій не передбачається

Натомість нового закону про пенсії чекають мільйони пенсіонерів, які наслухалися про пенсійну реформу, котра начебто зробить пенсії справедливими залежно від трудового внеску і, головне, вищими. На превеликий жаль, це в новому законі абсолютно не проглядається. У Прикінцевих положеннях зазначено лише, що «порядок та строки перерахунку раніше призначених пенсій за умовами цього Закону визначаються Кабінетом Міністрів України». Отже, знову віддали пенсіонерів на рішення міністерських чиновників, замість того, щоб Верховна Рада України визначила умови безпосередньо у законі. Передусім ідеться про заробітки у радянських рублях та українських купоно-карбованцях в їх співвідношенні до гривні. Кожен пенсіонер хоче знати, як оцінюється його заробіток у гривнях, бо тільки тоді він може визначити правильність визначення розміру пенсії.

Дуже сумнівною може бути відповідь на запитання, чи у разі перерахунку зростає розмір пенсії. У статті 21, наприклад, зазначено, що «...частина розміру пенсії за віком, обчислена за раніше діючим законодавством, не може перевищувати максимальних розмірів пенсій, визначених законодавством для відповідних категорій пенсіонерів, що діяли на день набрання чинності цим Законом». Чи не мало б це означати обмеження максимальної пенсії трьома (для шкідливих умов — чотирма) мінімальними пенсіями?

Крім усього цього, у новому законі вбачається намагання створювати нові структури. Уже відокремили пенсії від виробничого травматизму. Для виплати пенсій, призначених на пільгових умовах для осіб за списком № 1 та списком № 2, задекларовано створення професійних і корпоративних фондів. А ще створення Накопичувального фонду з компаніями з управління активами тощо. Та й сам Пенсійний фонд надмірно розрісся, а відповідно розширились і бухгалтерії підприємств та установ, бо стало значно більше документації, яка подається до Пенсійного фонду.

Один закон для всіх

Моя позиція, яку я виклав у поданій Верховній Раді концепції (була опублікована у пресі), залишається незмінною, а саме:

1. Пенсійна реформа має підвести під один закон усі групи громадян. У противному разі — це порушення норм Конституції України.

2. Заробітки в радянських рублях та українських купонокарбованцях, з яких визначалися розміри пенсій, повинні мати законодавче співвідношення до гривні.

3. Пенсії працюючим пенсіонерам мають бути обмежені.

Необмеження розміру пенсії, що виплачується, буде стимулювати пільговий, до досягнення пенсійного віку, вихід на пенсію, що, в свою чергу, звузить можливості працевлаштування молодих людей. Навпаки, доцільно заохочувати роботодавців залучати молодих людей, для чого варто зменшити внески до Пенсійного фонду: для молоді до 30 років на 50 відсотків, від 31 до 40 років — 25 відсотків.

4. Пенсії за інвалідністю, визначені у відсотках до пенсії за віком, з огляду на можливо малий страховий стаж і розмір заробітку (доходу), повинні мати складову — додаткову пенсію, яка виплачувалася б із бюджету.

5. Текст закону перевантажений за рахунок статей, що стосуються діяльності різних фондів, що не може представляти інтересу для широкого кола пенсіонерів і низових структур Пенсійного фонду. Доцільно виділити ці статті в окремий закон про пенсійні фонди, а сам пенсійний закон доповнити (обов'язково!) **правилами перерахунку пенсій**, які були призначені за Законом України «Про пенсійне забезпечення». Передача цих повноважень (а вони стосуються більше десятка мільйонів пенсіонерів) Кабміну, а фактично міністерським чиновникам, які, ймовірно, залишать все, як було, «капаючи» час від часу по кілька відсотків чи гривень (бо, де взяти більше, хоча для «інших» завжди знаходяться кошти), **неприйнятна.**

6. Законодавчо встановити, що адміністративні витрати структур, пов'язаних із пенсійним забезпеченням, не можуть перевищувати 10 відсотків коштів цих структур і що 90 відсотків усіх надходжень мають спрямовуватися винятково на пенсії та соціальні виплати.

7. Вважати неприйнятним коригування заробітку для визначення розміру пенсії за номінальною середньою заробітною платою в Україні, включаючи заробітки (доходи) у сільському господарстві, оскільки селянин, отримавши землю, буде бачити своє забезпечення в ній і не сплачуватиме пенсійних внесків, а в підрахунок середньої зарплати його включать.

Доцільно обмежити розмір пенсії прожитковим мінімумом — хай двома чи трьома, а працюючим пенсіонерам враховувати зарплату, відповідно зменшуючи розмір виплати.

8. Вважати за доцільне створити в системі Міністерства праці та соціальної політики України **є д и н у, д е р ж а в н у с т р у к т у р у**, включаючи банківську установу, з питань пенсійного забезпечення, незалежно від джерел фінансування, сфери професійної діяльності. Розпорошеність пенсійного забезпечення по різних фондах потребує не лише великих адміністративних витрат, а й створює для пенсіонера, якому вони мали б служити, чимало проблем у лабіринті наявних структур.

Отож висновок такий.

Представлений новий пенсійний закон не відповідає сподіванням пенсіонерів на розв'язання проблем в результаті пенсійної реформи. Якщо тепер Президент та інші високі посадові особи виправдовуються перед пенсіонерами відсутністю належного закону (пенсійної реформи), звинувачуючи Верховну Раду (бо ж вона приймає закони), то після прийняття нового закону у тому вигляді, який подано до першого читання (з можливими неістотними змінами чи доповненнями), можна буде заявити: пенсії низькі, бо такий закон. Отже, Верховна Рада знову буде винна.

У жодному разі закон, побудований на ідеології «білих» і «чорних», фактично на застереженні молодих людей працювати, отримуючи зарплату, з якої сплачено пенсійні внески, і повному нехтуванні мільйонів нинішніх, та й тих, хто вийде на пенсію в недалекому майбутньому, пенсіонерів, не сприятиме розбудові української державності. А це серйозно!

Ігор ОСТАШ,
народний депутат України.
Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Сумнівною може бути відповідь на запитання, чи у разі перерахунку зростає розмір пенсії

«Кулачне право» в степах Причорномор`я,

або Один сіяв, другий жав, третій збіжжя складував

Аномалії

(Початок на 1-й стор.).

Не боліла б, певно, голова у Василя Трохимовича й подосі, якби він не завів оте «порося». До того ж не в себе вдома, не в Стрюковому, а за десяток кілометрів звідси, аж у Шабельницькій сільраді — в селах Дубове та Жукове, де в результаті розпаду КСП виникло ТОВ «Батьківщина». Справи в останньому йшли гірше нікуди, і новоспечений керівник господарства Микола Солонов поїхав до удачливого Цандура:

— Виручайте, Василю Трохимовичу.

За його жито його ж і бито

Жалісливий Цандур почав виручати. Виділив сусідам, відриваючи від власне фермерських потреб, 143 тонни дизпалива, 57 тонн бензину, 36 тонн вугілля, 31 тонну насіння озимої пшениці та 6,8 тонни насіння ячменю. За умови погашення боргу в майбутньому, після збирання врожаю, зерном пшениці та насінням соняшнику. Дещо (крихти, правда) В. Цандуру встигли повернути, та більша частка боргу «зависла в повітрі». «Батьківщина» виявилася неспроможною розрахуватися з першого врожаю. Як і з наступного. І тут — отака оказія! — восени 1999 року М. Солонов зникає. Безслідно. Розшукують його, кажуть, і дотепер. Причина зникнення, подейкують люди, — оті борги. Понапозичала «Батьківщина» не тільки у фермерського господарства Цандура, а й у фірм куди «крутіших». Які оті борги навряд чи умовляли б, як ото Василь Трохимович, повернути, все продовжуючи терміни, а, найпевніше, вибивали б. У буквальному розумінні поняття...

Ну а покинуті на призволяще селяни тепер уже всією громадою звернулися до Цандура:

— Виручайте, Василю Трохимовичу, гинемо.

І невдовзі після зникнення Солонова правління ВАТ «Батьківщина» обирає Цандура своїм головою. Це майже збіглося з виходом відомого указу Президента щодо реформування села на приватних засадах, з реорганізацією наявних сільгосппідприємств, виділенням селянам їхніх земельних паїв. Щодо мешканців сіл Дубове і Жукове, то вони обрали для себе таку подальшу долю: нерозпайоване майно нехай під залишали за «Батьківщиною», а ось землі її позбавляли, вирішивши віддати в оренду іншим господарям. Не найкращий шлях, та, навчені гірким досвідом, селяни думали, очевидно, хоч у такий спосіб убезпечити себе від нових боргів, неврожаїв, напівголодного існування. На початку квітня 2000 року 102 власники земельних паїв уклали договори оренди терміном на п`ять років із фермерським господарством «Нива» В. Цандура, все те зареєструвавши, як і належить, у Шабельницькій сільраді. Ще 59 селян обрали для себе одеську фірму. Вона, однак, до роботи на землі так і не приступила, отож селянські паї мов би залишилися за «Батьківщиною». Ну а Василь Трохимович від приєднання до свого фермерського господарства понад 900 гектарів землі не відмовився: по-перше, думав, можливості, порівняно зі своїми та синовими 100 гектарами, істотно розширяться; по-друге, хоч так зуміє якось відшкодувати втрати, зв`язані з позикам Солонову.

Експропріатори діють поночі

Одразу осилити в багато разів розширений земельний клин, однак, не зумів. Деякі поля засіяли ячменем, горохом, соняшником, кукурудзою. Деякі, зоравши, залишили під чорний пар. З орендодавцями, проте, розрахувався згодом сповна: видав кожному по 500 кілограмів пшениці, по 250 кілограмів насіння соняшнику, по стільки ж — ячменю, ще дещо. Не так з орендованих паїв, як з резервів свого фермерського господарства. Бо на паях, коли настала осінь, урожай збирав не В. Цандур, а інші люди. Власне, наступ на «Ниву» розпочався ще влітку, коли і чиновники з райцентру, і заїжджі «фірмачі» попереджали В. Цандура: з урожаю маєш розрахуватися за борги «Батьківщини». Василь Трохимович резонно запручався:

— Це ж чому? Моя «Нива» не є правонаступником «Батьківщини», як дехто твердить. Землю селяни здали мені в оренду, майно залишилося за «Батьківщиною». Коли та щось винна, то є передбачений законом шлях: хай кредитори подають позов до суду. А він уже вирішить, яким чином оті борги гасити, може, й отим майном.

Розумнику пригрозили фізичною розправою з ним, із сім`єю.

А на початку вересня 2000 року В. Цандура приголомшила звістка: соняшник на орендованих «Нивою» землях збирає фірма «Стрілець». Він телефонує до райвідділу міліції: грабують, мовляв, терміново втрутеться, припиніть розбій. А звідти: виїхати не можемо — не маємо транспорту. «Стрілець» же поспішав, косили не тільки вдень, а й, незважаючи на росу і, в результаті, втрати, вночі. Міліція з`явилася аж тоді, як зібрали соняшник на 143 гектарах. Зупинила комбайни, навіть заарештувала їх. Аби невдовзі відпустити на всі чотири сторони. Скільки із зібраної площі взяли насіння, достеменно ніхто не скаже, адже возили його на токи різних господарств, як там важили, невідомо. В. Цандур переконаний, що фактичну врожайність значно занизили, до того ж чимало втратили насіння через оте нічне збирання. Після видалення з поля комбайнів «Стрільця» нескошеними залишалися ще 37 гектарів соняшнику, однак збирав його також не В. Цандур, а фірма «Світанок»...

Поява цієї фірми теж пов`язана з боргами «Батьківщини». За яку, щоправда, вже поручився, підписавши договір, В. Цандур від імені своєї «Ниви». Згідно з ним він передавав в оренду «Світанку», в рахунок погашення боргів, 175-гектарне поле для сівби соняшнику... Навколо усього цього розгорнувся сюжет, вартий «крутого» детективу. По-перше, мені, хоч як того прагнув, так і не вдалося роздобути копій отого договору та претензійного листа, що до нього начебто додавався. В. Цандур запевняє, що їх немає. Зв`язуюсь із центральним офісом «Світанку» в Одесі (ця фірма має дочірні сільгосппідприємства в багатьох районах області), звідти повідомляють: договір є, листа спробуємо розшукати, його склад, начебто, наш представник у Миколаївському районі. Буде в нас увесь пакет — копії надамо. Ще через кілька днів зауважують: для одержання документів потрібен офіційний запит редакції. Готую такий запит, власноруч відвожу юристам фірми. Минає тиждень, другий, третій... Телефоную чи не щодня. Та все годують «завтрами». Аж подосі... А між тим зі справи, заведеної у прокуратурі Миколаївського району, з`ясовується: соняшник збирав начебто ніякий не «Стрілець», а ТОВ «Агроком», що має претензії до «Батьківщини», й після того, як стали відомі взаємостосунки між «Нивою» та «Світанком», отой «Агроком», мовляв, передав зібраний соняшник ТОВ «Світанок». І — висновок прокурора Сергія Бабіна: «Взаємовідносини ф/г «Нива» і ТОВ «Світанок» підлягають вирішенню у цивільно-правовому порядку».

Ви щось зрозуміли? Я — прагнув. Проте так і не второпав, чому не дали зібрати В. Цандуру ним засіяний і вирощений соняшник, аби потім, керучись чинним законодавством, стягнути з нього, якщо це справді законно, борги насінням. А тепер йому радять: судись. Якась перевернута з ніг на голову «логіка».

Утім практика експропріації вирощеного врожаю без суду і розслідування стосовно фермерського господарства «Нива» цим одним фактом не обмежується. Вже в нинішньому році вона поширюється й на зерновий клин, засіяний озиминою восени 2000-го. 91 гектар пшениці зібрало, завезло з них 300 тонн зерна у свої комори ТОВ «Надія». За яким таким правом? О, тут сюжет ще більш закручений. Пам`ятаєте оті 102 договори на оренду селянських земельних паїв фермером В. Цандуром? Що на п`ять років? Що зареєстровані в Шабельницькій сільраді? Так-от: через рік голова отієї сільради Володимир Грубий, так би мовити, переєстрував селян у лоно «Надії». Без будь-якого розторгнення угод з попереднім орендатором. Такий само демарш відбувся і стосовно 96 гектарів землі з резерву сільради, що її влітку 2000 року було передано, за договором оренди, Цандуровій «Ниві», а тепер в односторонньому порядку від неї відчужено й передано тій-таки «Надії». А там, зауважимо, вже зростав урожай, засіяний В. Цандуром. Ось «Надія», якій перейшли оті землі, й збирала збіжжя начебто вже законно.

Закон — що дишло?

Зустрічався я з цього приводу з головою райдержадміністрації Анатолієм Побережноком і з головою райради Миколою Березницьким, прокурором району Сергієм Бабіним і начальником райвідділу міліції В'ячеславом Скрибченком. А тепер у райцентрівських кабінетах кажуть так: Цандур не міг далі ефективно використовувати оту землю, він тривалий час хворів...

Василю Трохимовичу справді довелося кілька місяців провести в лікарні — йому проломили голову, мусив лягати на операцію. В результаті щось і в своєму господарстві, й на орендованих землях, очевидно, таки упустив, хоча хазяйнувати залишався його син Микола, теж фермер, з яким працюють спільно. Але ж, даруйте, хіба отак у правовій державі, якої начебто прагнемо, робиться? Є ж цілий пакет законів і підзаконних актів, що ними в подібних випадках належить керуватися. В тому ж таки типовому договорі, підписаному В. Цандуром з селянами та сільрадою, сказано однозначно: «Сторони не мають права відмовитися від виконання умов цього договору в односторонньому порядку... Спори, в разі відсутності взаємної згоди сторін, щодо зміни умов цього договору, його дострокового розірвання на вимогу однієї зі сторін розглядаються судом у встановленому законодавством порядку». А В. Цандура ніхто й не думав про щось там питати — його просто поставили перед фактом. І одностороннього дострокового розірвання договорів, і експропріації вирощеного врожаю. Той-таки С. Бабін погоджується, правда, з тим, що В. Грубий, голова Шабельницької сільради, вчинив негаразд, назвавши його дії «порушеннями», однак, знову-таки, порадив В. Цандуру: «Спірні питання щодо використання вищезазначених ділянок землі підлягають розв`язанню в цивільно-правовому порядку». Йому вторять, правда, вже не письмово, а в розмовах з кореспондентом, начальник райвідділу міліції В. Скрибченко, працівник апарату облуправління МВС С. Онищук, який виїздив до району, аби розібратися в ситуації... Себто: судися тепер, фермере, — щось і висудиш.

— Не маю я на те ані часу, ані коштів, — бідкається В. Цандур. — Все оте допущено, по суті, з вини й потурання районних властей, сільради, правоохоронних органів, куди не раз звертався ще під час подій, а мене хочуть зробити крайнім. У мене, по суті, вкрадено внаслідок незаконного збирання вирощеного мною врожаю щонайменше 250 тонн соняшнику і 300 тонн пшениці. Хіба це не розбій? А мені кажуть: «цивільно-правові стосунки».

Є й ще один, не менш болючий для фермера Василя Цандура, бік медалі в його стосунках з отією «Батьківщиною», головування в якій він припинив ще навесні 2001 року, під час лікування. Мало того, що на «Ниву» понавішували її борги, так і вкладене в «Батьківщину» Цандуром повертати не хочуть. Точніше, якусь там частку боргів визнають, але Василь Трохимович з обсягами визнаного не погоджується, стверджує, що винні йому набагато більше. Маю на руках копії актів обох конфліктуючих сторін, де фігурують далеко не однакові цифри. Різниця, якщо «натуру» перевести у гривні, — в кількасот тисяч. Сюди входять і прямі борги, і штрафні санкції за їх невчасне повернення. Свідомо не називаю тут конкретних цифр, бо істинність цієї чи іншої встановити, звичайно ж, не журналістові. В. Цандуру в райцентрі радять: наймай аудит. Тобто плати чималі гроші. Аби потім, маючи результати, витребувати належне знову-таки через суд.

Одне слово, кидай, фермере, господарювати на землі, бігай по інстанціях, доводь, що ти не ти, а в тебе поцупили. Чим, власне, й доводиться зараз В. Цандуру займатися.

— Ех, проклята будь та хвилина, коли потягло мене на оте благодійництво, — спересердя каже Василь Трохимович. — Господарювали б оце тепер із сином на своїх ста гектарах і горя не знали. А так, вклавши стільки в «Батьківщину», і своє власне фермерське господарство підрубали під корінь. Не один рік знадобиться, аби випростатися...

А може, все-таки в тому підсоблять фермеру ті, кому це належить? На кого обов`язки з реформування села на нових засадах теж покладено? І хто погодився, по суті, з верховенством у цій важливій справі не закону, а «кулачного права».

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеська область.

Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

Актуально

Миколаїв

«Змій» множить жертви

У селі Великофедорівка Казанківського району, що на Миколаївщині, в полум'ї пожежі загинули 71-річний чоловік і його п'ятирічний правнук.

Сім'я була суто чоловічою — пенсіонер, двоє синів, онук і правнук. Того дня старий отримав пенсію і... почалося п'яне «свято». Коли компанія, напившись до безтями, заснула, від недопалка загорілася постіль. Задурманені «змієм» чоловіки вискочили на двір, «забувши» про найстаршого і наймолодшого. Ті вже не могли вибратися з будинку — надто сильний був вогонь.

За фактом трагедії ведеться слідство, *повідомляє наш власний кореспондент Анатолій РОМАНЮК.*

Кіровоград

Ніхто врятуватися не зміг

Господар та двоє його гостей стали жертвами пожежі, яка сталася у приватному будинку мешканця Бобринця Кіровоградської області. Спричинив нещасний випадок саморобний освітлювальний прилад. Каганець упав, олія спалахнула... Ніхто врятуватися не зміг.

З початку року, за даними обласного управління з надзвичайних ситуацій, унаслідок пожеж на Кіровоградщині загинуло десятеро людей, *повідомляє наш власний кореспондент Олег БОНДАР.*

Луцьк

Лисиця напала на корів

Епідемкарантин запроваджено в селі Микове Ківерцівського району, де від сказу загинули чотири корівчини. А сталася біда ще на початку грудня, після раптового нападу на пасовищі скаженої лисиці. Тоді хижак кинувся на стадо і покусав корів. Через тиждень загинула перша тварина...

Нині в селі проводять дезинфекцію й дератизацію, зроблено щеплення всьому поголів'ю великої рогатої худоби.

До речі, це не єдиний випадок, коли нападала скажена лисиця. Останнього разу хвора руда покусала псів і навіть людей. Потерпілих селян довелося госпіталізувати. Лісівники пояснюють спалахи сказу збільшенням чисельності хижаків. На Волині кількість лисиць перевищує норму майже в чотири рази, *повідомляє наш власний кореспондент Роман ЖИЖАРА.*

Житомир

Вулиця Малинова, провулок Ожиновий

Ділянки за такими адресами в Житомирі все ще чекають покупців. А на першому в цьому році земельному аукціоні вдалося вторгувати всього 17 тисяч гривень. На відкриті торги вже вдруге було виставлено 10 ділянок, але заявки надійшли лише на три, причому претендентів на них було тільки два. Після того, як ціни зросли всього на десять відсотків від стартових, два лоти дісталися одному покупцеві. Торгуватися за третю земельну ділянку заявники не стали, бо вона була «резервною» на випадок, якщо не вдасться придбати один з двох попередніх лотів.

Ціни на два об'єкти, що знайшли господаря цього року, аж надто відрізнялися від тих, що були на попередньому земельному аукціоні. Але тоді продавалися ділянки в самому центрі Житомира, а цього разу — в мікрорайоні, спорудженому для робітників підприємств, які нині майже не працюють. Ще один нюанс. На землі, яка знайшла господарів, пропонується будувати торговельні об'єкти. А ділянки по вулиці Малиновій та провулку Ожиновому, придбати які бажаючих ще не знайшлося, призначені для спорудження об'єктів промислового призначення і приватного житла. «Спокушає» в Житомирі поки що, виходить, тільки торгівля, *повідомляє наш власний кореспондент Олексій КАВУН.*

Фотофакт

Завдяки таким дояркам, як Одарка Залінська, у фермерському господарстві «Світанок», що в селі Саджава Богородчанського району на Івано-Франківщині, рентабельність тваринництва торік сягнула 53,5 відсотка.

Фото Станіслава ЧОРНОГО (Укрінформ).

Ми — для людей, а не навпаки

Місцеве самоврядування

Є час розкидати каміння і збирати його. Схоже, нині варто говорити вже про друге, тобто про підсумки зробленого депутатським корпусом нинішнього скликання, про те, що він залишить по собі. Нинішній склад обласної ради різниться політичними поглядами і симпатіями, підходами до розв'язання тих чи тих проблем. Як це позначилося на роботі обласної ради? — з цього запитання розпочалася розмова з головою Рівненської обласної ради Данилом КОРИЛКЕВИЧЕМ.

— Справді, нинішній депутатський корпус — це віддзеркалення симпатій виборців. Робота ради починалася з подолання амбіцій, тертя між поглядами, думками. Це є характерною особливістю практично кожного органу місцевого самоврядування. Але часто в результаті суперечок, дискусій народжувалася істина, приймалися компромісні, виважені рішення на користь громади. Я ж, як голова ради, намагався з якомога більшою користю для справи використати знання, досвід і професійні якості депутатів. Бо кожен — особистість, фахівець у своїй галузі, як, скажімо, голова правління ВАТ «Рокитнівський склозавод» Григорій Мініч, керівник агрофірми «Крупець», що в Радивилівському районі, Володимир Варфалюк, патріарх атомної енергетики, генеральний директор ВП «Рівненська АЕС» Володимир Коровкін, головний лікар Рівненської обласної лікарні заслужений лікар України хірург Юрій Семенюк, який врятував не одне життя, декан економічного факультету Національного університету «Острозька академія» Людмила Безтелесна. Та хіба всіх назвеш?

Для мене особисто критерій оцінки депутата — його небайдужість, компетентність, уболівання за інтереси громади, яка чекає від нас не слів, а виважених рішень. І ви, буваючи на сесіях обласної ради, засіданнях постійних комісій, мабуть, теж помітили, як змінилася сама атмосфера стосунків між депутатами, наскільки став сприятливішим мікроклімат для плідної роботи.

— Справді, депутати стали толерантніші, терпиміші до політичних поглядів та думок один одного. А як щодо професійного складу депутатського корпусу?

— Третину кількості депутатів обрано не вперше, вони мають досвід. Нам було легше працювати ще й тому, що в раду прийшли люди ділові, добре обізнані зі станом справ у промисловості, сільському господарстві та соціальній сфері, тобто практики. Серед них 14 працівників охорони здоров'я, 11 — аграрного сектору, 20 керівників і спеціалістів підприємств та організацій різних форм власності, троє освітян.

— З огляду на таке широке представництво, чи можна говорити про лобіювання галузевих інтересів?

— Я уточнив би: про лобіювання в хорошому розумінні цього слова. Бо що в тому поганого, якщо з ініціативи медиків-депутатів удалося розв'язати низку проблем у медицині. Усе зроблене — для людей, а зроблено чимало: закуплено сучасне медичне обладнання для лікарень, що дало змогу лікарям ефективніше боротися з недугами, освоїти найскладніші операції та обстеження, за чим мешканці області їздили до столиці та інших міст. Справжні дива роблять в опіковому центрі, у відділенні лапароскопічної хірургії. В області один із найкращих в Україні клінічно-діагностичних центрів, за що люди вдячні нині покійному депутату обласної ради Віктору Поліщуку. До слова, як визнання його заслуг з ініціативи депутатського корпусу центру присвоєно ім'я Віктора Поліщука.

Уведено в дію радіологічний корпус онкологічного диспансеру, відкрито центр з артрології, обладнано відділення променевої діагностики, оновлено медичні заклади в багатьох районних центрах, розширено мережу дитячих оздоровчих протитуберкульозних закладів тощо.

— На жаль, наявність двох гілок влади — представницької і виконавчої — іноді спричиняє нездорове суперництво. Чи цим обтяжені стосунки між обласною радою і обласною держадміністрацією?

— Бог милував, і між нами не пробігла чорна кішка. Ми завжди старалися не лише слухати, а й чути одне одного, бо цілі в нас спільні. В особі голови облдержадміністрації Миколи Петровича Сороки я бачу однодумця. Зрештою, що нам ділити? Хіба що обов'язки. Та й серед депутатів обласної ради є заступники голови облдержадміністрації, що лише на користь справі.

— Звичайно, зробленого не осягнути у цьому короткому інтерв'ю. І все-таки хотілося б почути про пріоритетні напрями в діяльності обласної ради.

— Назву хоча б найголовніші, бо депутати обласного рівня причетні до реалізації багатьох новацій, економічних проектів, залучення інвестицій, розв'язання соціальних питань. А про пріоритети свідчать прийняті обласною радою програми: соціально-економічного розвитку області «Рівненщина-2010»; розвитку малого підприємництва; «Власний дім» —підтримки будівництва житла молодими сім'ями у сільській місцевості, земельної реформи (до слова, Рівненщина посіла найвищий рейтинговий щабель за підсумками роботи сільського господарства, в цьому значний внесок і депутатів обласної ради); охорони довкілля, раціонального використання природних ресурсів та забезпечення екологічної безпеки; «Ліси Рівненщини», розвитку меліорації і поліпшення екологічного стану осушених угідь; комплексна програма водопостачання населення тощо.

— Я чула, що обласна рада домагається фінансування кількох важливих для Рівненщини проектів.

— Так, їх реалізація забезпечить новітні технології, а відтак, зробить нашу продукцію конкурентоспроможною не лише на вітчизняному, а й зарубіжному ринку. Це проекти щодо модернізації і технічного переоснащення підприємств каменедобування і каменепереробки під виробництво щебеню за євростандартами та сучасних лицювальних матеріалів; впровадження сучасної технології виробництва мінераловатних жорстких плит з базальту на підприємстві «Комуненергія» загальною вартістю 28,5 млн. гривень; створення нового деревообробного виробництва з випуску деревоволокнистих плит сухого способу пресування (Mediuw Densists Pibtebata) кошторисною вартістю 25 млн. дол. США; виробництва енергоекономних компактних люмінесцентних ламп (КЛЛ) на ВАТ «Рівненський завод «Газотрон» загальною вартістю 8,4 млн. дол. США.

— А щодо розвитку духовності?

— Це було одним із пріоритетних напрямів у діяльності депутатського корпусу. Всього зробленого не перелічиш. Головними подіями я назвав би затвердження символіки Рівненщини, запровадження у загальноосвітніх школах уроку християнської етики, встановлення Дня пам'яті волинських інтелігентів, які загинули в роки другої світової війни; будівництво пам'ятника Т. Г. Шевченку та Свято-Покровського собору в Рівному, сприяння розвитку всіх релігійних конфесій; огляди-конкурси народної творчості та ін. А святкування 900-річного ювілею Дубно та Острога, 850-річчя Корця, вшанування пам'яті героїв-козаків, які полягли у битві під Берестечком 350 років тому — все це нагадало про те, звідки ми родом і якою ціною наші предки заплатили за волю і незалежність. Удалося реконструювати кілька історичних пам'яток в Острозі, музей «Козацькі могили» в Берестечку...

— Якщо ми вже торкнулися історичної теми, то чи поділяєте ви думку про те, що Рівненщина могла б стати центром історичного туризму і в такий спосіб заробляти кошти на утримання пам'яток історії та культури, на які багата область?

— Ще коли був головою правління ВАТ «Дубноцукор», завжди відгукувався на клопотання щодо допомоги у збереженні історичної спадщини. Але, на жаль, зусиль одного підприємства, навіть такого, що працює, як і коштів бюджету, де багато дірок, замало, щоб цілком розв'язати цю проблему. Якби об'єднати зусилля меценатів, влади, і, звичайно, кошти, одержані від розвитку туризму, то ця справа зрушила б з місця. Я твердо переконаний, що розвиток історичного туризму, як, зрештою, і будь-якою іншою справою, повинні займатись професіонали. Адже для туристів потрібні ще й належні побутові умови: комфортні готелі, кафе та ресторани. Якби знайшовся такий професіонал, я особисто підтримав би розвиток історичного туризму на Рівненщині, переконував би робити це й депутатів.

— Даниле Михайловичу, знаю, що органи місцевого самоврядування велику увагу приділяють бюджетам розвитку.

— Саме так, бо більшість сільських рад — дотаційні. А ми націлюємо на те, щоб вони самі заробляли кошти, хоча б на благоустрій населених пунктів, інші нагальні потреби територіальної громади. А це можна зробити за умови, якщо сільські ради візьмуть на себе функції посередників у заготівлі сільгосппродукції від особистих господарств селян, наданні різних послуг, а також якщо кожна територіальна громада матиме на своїй території суб'єкти ринкового типу. Це могли б бути кооперативи з обслуговування, комунальні та закупівельні підприємства, агромагазини. Їх створення і функціонування сприятиме наповненню місцевих бюджетів. Напрацювання і перший досвід у цьому в області вже є, зокрема, у кількох сільрадах Гощанського району у зірненського сільського голови Березнівського району В. Гоголя та ін. У сільській місцевості, вже створено і працює 1039 різних заготівельних пунктів, 43 оптово-роздрібні фірмові магазини, 29 сільськогосподарських кооперативів з обслуговування.

— Чи вбачають люди в органах місцевого самоврядування тих, до кого можна звернутися за порадою і допомогою?

— Інакше й бути не може, адже влада — для людей, а не навпаки. Ви, журналісти, на мою думку, знайшли влучне порівняння депутата з народним обранцем, тож до кого людям іти, як не до нього. За період з 1998 по 2001 рік тільки обласна рада розглянула майже 6 тисяч звернень громадян, надала різної матеріальної допомоги на 530 тис. гривень. Але, на жаль, є ще багато бідних людей і я особисто не можу на це спокійно дивитись. Бачу розв'язання цієї проблеми в піднесенні економіки, а звідси можна очікувати подолання безробіття, бідності.

— А з чим ідуть люди особисто до вас на прийом як до депутата?

— До мене за чотири роки депутатства звернулося більш як 320 моїх виборців, хоча й ця статистика умовна, бо не фіксує тих, хто підходить просто на вулиці. Життя висуває багато проблем: у когось немає грошей на операцію, у когось — на хліб, у когось — труднощі з житлом... Звичайно, навіть сонце не спроможне всіх обігріти, а людина — тим паче. Але стараюся підсобити чим можу.

— І ще таке, суто жіноче запитання. Як виявляють себе в радах жінки?

— Їх хоч і небагато, зате всі активні, компетентні і нерідко дають фору в багатьох питаннях нам, чоловікам. Хочеться згадати голову Сарненської районної ради Валентину Тушаковську, Корецької — Ганну Беркуту, міського голову Кузнецовська Світлану Арістову, городецького сільського голову Володимирецького району Лідію Кузьмич, городоцького сільського голову Рівненського району Лесю Ткачук.

— Яким досвідом міг би поділитися депутатський корпус Рівненщини зі своїми колегами з інших регіонів?

— Наведу лише один приклад. Обласній раді вдалося відпрацювати механізм передачі в оренду водних об'єктів, якими користувалися до реформування колективні сільгосппідприємства. До цього спонукало те, що, на жаль, досі на рівні держави це питання законодавчо не відпрацьовано.

Наша рада також зініціювала прийняття змін у законодавстві, якими повноваження щодо контролю роботи пунктів із заготівлі металобрухту передано органам влади на місцях.

В області проводилися виїзні засідання комітетів Верховної Ради, Координаційної ради при Голові Верховної Ради України.

— Що побажаєте новому депутатському корпусу?

— Передусім хочу подякувати депутатам нинішнього скликання за спільну плідну працю, а нашим наступникам бажаю продовжити і примножити розпочате нами.

Інтерв'ю взяла Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Із досьє «ГУ». *До обрання головою Рівненської обласної ради Данило Корилкевич був головою правління ВАТ «Дубноцукор», ініціював спорудження у цьому старовинному місті Свято-Покровського собору — прекрасного творіння рук і розуму сучасних зодчих. Меценат. Лауреат «Золотої фортуни», має нагороду «Кришталевий ріг достатку». Почесний академік Української академії економічної кібернетики. Тричі обирався депутатом Рівненської обласної ради.*

В області — один із найкращих в Україні клінічно-діагностичних центрів

Візит напередодні ювілею

12 лютого виповнюється десять років з часу встановлення дипломатичних відносин між Латвією та Україною. А завтра до Риги з офіційним візитом прибуває глава українського зовнішньополітичного відомства Анатолій Зленко.

10 років тому молода Латвійська Республіка могла собі дозволити зафрахтувати Ан-24, щоб делегація з десяти осіб на день злітала до Києва для підписання протоколу про встановлення дипвідносин. Делегацію, у складі якої був і ваш кореспондент, зустріли по-братськи. Тієї ейфорійної пори не було ні міждержавних договорів, ні проблем (наприклад, українців—негромадян Латвії), що кидали найменшу тінь на відносини двох юних держав.

Того самого дня з'ясувалося, що міністр закордонних справ України Анатолій Зленко служив у Прибалтиці в армії, після чого вступив до Ризького політехнічного інституту. Водночас з ним у Латвійському університеті навчався майбутній міністр закордонних справ Латвії Яніс Юрканс. І якби не зустріч з українською дівчиною та переведення А. Зленка до українського вузу, могли б вони грати в одній команді з волейболу. Або інше: якби український парубок полюбив латвійську «мейтене», то, можливо, бути б панові Зленку в незалежній Латвії одним із десятків тисяч латвійських негромадян...

Сьогодні вони в різних «командах»: пан Анатолій вершить українську зовнішню політику, пан Яніс очолює опозиційний блок у латвійському парламенті.

За десять років у Латвії змінилося три міністри закордонних справ, в Україні — чотири (рахуючи два терміни А. Зленка). Але курс на зміцнення дружніх відносин незмінний. За два останні роки товарооборот зріс у 2,5 разу, хоча Україна і не входить до першої десятки партнерів Латвії.

У відповідь на прохання «Голосу України» прокоментувати стан міждержавних відносин міністр закордонних справ Латвії Індуліс Берзіньш сказав багато гарних слів про минулі роки. І в майбутнє він дивиться з оптимізмом, зважаючи і на зовнішньополітичні цілі, які багато в чому збігаються, і на співробітництво в рамках об'єднаної Європи. Так і сказав. І це перегукується із завданням, що стоїть перед українською дипломатією: здобути статус асоційованого члена ЄС.

На запитання про перспективу втілення старої ідеї створення Балто-Чорноморського союзу І. Берзіньш відповів:

— У регіональної співпраці велике майбутнє і в Європі, й у світі. 11 країн Балтійського моря нагромадили багатий досвід співробітництва. Його можна використати й у відносинах з країнами Чорноморського басейну.

На мету зустрічі з Анатолієм Зленком його латвійський колега дивиться так:

— Головне завдання обох міністрів — активізувати наші відносини, створити базу для співробітництва, зняти всі можливі бар'єри. А потім люди самі потягнуться одне до одного і в бізнесі, і в культурі.

Одним із таких бар'єрів є обмеження в Договорі про вільну торгівлю. Його було підписано 4 роки тому під час візиту прем'єр-міністра Латвії Гунтарса Крастса до Києва. Тоді не вдалося скасувати мита на українське зерно для Латвії і на латвійські рибопродукти. Тому в Україні можна купити естонські рибні консерви, але важко — латвійські. Тим часом через відсутність збуту рибзаводи закриваються, а робітники стають безробітними.

Тепер Г. Крастс очолює комісію Сейму у закордонних справах. На запитання «ГУ», що ж заважало за 4 роки вирішити питання про скасування мита, він щиросердно зізнався:

— Я також дивуюся, чому це не вирішено. Під час мого візиту зробили виняток для цих двох позицій, бо питання не було підготовлено технічно. Ми домовилися трохи відкласти його і вирішити згодом. Чому ж його й досі не вирішено?

Перспективи реалізації Балто-Чорноморського союзу Г. Крастс вважає реальними лише за умови, якщо велика країна очолить цей рух:

— Немає активізуючої сили! Свого часу ваш президент узяв роль активної сторони у просуванні цього питання. Ми в цьому зацікавлені. Але очевидно, що наших сил недостатньо для просування такого вражаючого, величезного проекту. Україні доведеться бути його флагманом!..

Є чимало й інших проблем, розв'язання яких позитивно відбилося б не тільки на міждержавних відносинах, а й — передусім — на становищі вихідців з України, які мешкають у Латвії. Приклад — злощасний договір про сприяння добровільному переселенню людей з країни до країни, проект якого багато років «ходить по кабінетах».

За останніми даними, тільки етнічних українців у Латвії майже 62 тисячі (не кажучи вже про осіб інших національностей, які приїхали з України). Це близько 3% населення. Із них громадянство Латвії мають лише 8,7 тисячі, громадянство України — 1,6 тисячі, а майже 50 тисяч не мають громадянства жодної держави (з усіма негативними наслідками, що випливають з цього). За останні 10 років з Латвії поїхала третина українців, але є й такі, хто й сьогодні хоче її залишити. Створено навіть фонд «Повернення».

Чи встигне А. Зленко обговорити з латвійськими колегами ці питання під час офіційного візиту? Відомо лише, що зустрічі з главою уряду і зі спікером Сейму триватимуть по півгодини, а переговори з міністром закордонних справ — майже годину. Заплановано також годинну зустріч з учнями і педагогами Ризької української школи, з представниками українських організацій. Ось і вся програма візиту. Підписання договорів або угод не передбачено.

Якщо думати тільки про міждержавні відносини, то можна розділити оптимізм І. Берзіньша щодо їх перспективи. Якщо ж згадати, що держави існують для людей, стає дещо сумніше...

Володимир СТРОЙ.

Рига.

За повідомленням агентства Рейтер, лідер Палестинської національної автономії Ясір Арафат заявив про свою готовність вести мирні переговори «з будь-яким представником ізраїльського керівництва» для припинення атак терористів на цивільне населення Ізраїлю.

На знімку: *члени організації Міжнародна громадянська солідарність з народом Палестини блокують просування ізраїльських танків у місті Рамалла на Західному березі річки Йордан.*

Воронін «щось знає», але приховує

Молдову відвідав перший заступник міністра закордонних справ Росії В'ячеслав Трубников. Він курирує в зовнішньополітичному відомстві питання придністровського врегулювання. Візит було оголошено як ознайомлювальний. Трубников зустрівся в Тирасполі з лідером Придністров'я Ігорем Смирновим. У Кишиневі розраховували, що російський «куратор» віднайде аргументи, які зможуть переконати президента невизнаної Придністровської Молдавської республіки відмовитися від принципу конфедеративного устрою спільного з Молдовою дому.

Проте Смирнов виставив умову: Кишинів мусить зняти блокаду Придністров'я і розв'язати так зване митне питання. Йдеться про надання Придністров'ю молдовських митних печаток, без яких регіональні вантажі не можна експортувати. Лише в такому разі Смирнов готовий до переговорів з Кишиневом. Молдовський президент Володимир Воронін не має наміру ні вислуховувати, ні тим паче приставати на якісь умови придністровської сторони. Мало того, Воронін більше не зустрічатиметься зі Смирновим, хіба що може його прийняти як голову місцевої адміністрації. І тільки для розв'язання нагальних проблем населення лівобережжя Дністра. Кишинів, за словами Володимира Вороніна, вже підготував три варіанти можливого статусу Придністров'я. В'ячеслав Трубников наголосив, що Росія підтримає той, який влаштує обиди сторони.

До остаточного врегулювання статусу російська військова присутність у регіоні має зберігатися. Це питання Трубников та Воронін обговорювали «в контексті зобов'язань Росії за гарантіями, які записано в преамбулі базового договору Молдови та Росії». Форми, види і методи військових гарантій ще узгоджуватимуть.

Володимир Воронін поскаржився на Україну, котра пропускає через свій кордон придністровські вантажі всупереч вимогам Кишинева. А також на незгоду Києва організувати на своїй прикордонній із Придністров'ям території молдово-українські пости. Молдовський президент багатозначно зазначив, що знає, чому Україна так чинить, але інформацією з широким загалом не поділився.

Остання новина стосується Рибницького металургійного заводу, який забезпечує одну третину надходжень до придністровського бюджету. Володимир Воронін заявив, що завод через Україну постачає на Захід метал за демпінговими цінами, що завдає шкоди іміджу Молдови на міжнародній арені. В Кишиневі у цьому зв'язку розпочато розслідування. Відправлено у відставку міністра економіки Андрія Куку і відкликано посла Молдови у США Чеслава Чобано. В Кишиневі кажуть, що «голови» високопоставлених чиновників полетіли через лояльне ставлення останніх до молдавського металургійного заводу.

Світлана ГАМОВА.

Кишинів.

Хроніка. Факти. Події

Порту-Алегрі

Засудили плани Пауелла

Учасники Світового парламентського форуму, що завершився, засудили заяви держсекретаря США, в яких Іран, Ірак і Північна Корея фігурують як наступні цілі односторонніх воєнних атак.

Гардез

Шанс припинити міжусобиці

В афганському місті Гардез (провінція Пактія) розпочалися мирні переговори між адміністрацією міста, призначеною новим урядом Афганістану, і представниками місцевих пуштунських племен, котрі виступали проти цього призначення.

Делі

Розстріляли збори

В індійському штаті Маніпур терористи напали на учасників передвиборних зборів, організованих одним з кандидатів від партії Індійський національний конгрес. Двоє осіб убито. Поліція підозрює в організації нападу членів забороненого сепаратистського угруповання «Національна соціалістична рада Нагаленда».

Вашингтон

Рамсфелд звинувачує Іран

Міністр оборони США Дональд Рамсфелд звинуватив у своєму виступі Іран у тому, що ця країна переховує в себе керівництво «Аль-Каїди» й талібів.

Лондон

Щоб не сиділи без роботи

На пропозицію міністра внутрішніх справ Британії Девіда Бланкетта ув'язнені, які відбувають покарання у британських в'язницях за злочини, не пов'язані з насильством проти особистості, зможуть працювати.

Берн

Ірак відкриває посольство

Ірак знову відкриє посольство у Швейцарії, закрите 1991 року — з часів війни у Перській затоці. Рішення про це ухвалено на засіданні Кабінету міністрів Іраку.

Сана

Спроба виправити репутацію

Влада Ємену повідомила про початок висилання із країни кількох іноземних підданих-мусульман, котрі навчалися там у релігійних школах. У такий спосіб Ємен намагається позбавитися репутації притулку для ісламських екстремістів.

Буенос-Айрес

Девальвація неминуча

Аргентинські біржі та банки закрито до запровадження нових економічних правил. Міністр економіки Аргентини Хорхе Ремес Леніков оприлюднив план антикризових заходів, які передбачають запровадження вільного біржового курсу песо до долара, що неминуче призведе до девальвації аргентинської валюти.

Болвадін

Залишилися без притулку

Мешканці міст у турецькій провінції Афйон, що потерпіла у неділю від землетрусу силою в 6 балів, ночують біля зруйнованих домівок в очікуванні нових поштовхів. Температура в цих районах — нижче нуля. Кількість жертв землетрусу, епіцентр якого припав на місто Болвадін, сягнула 45 осіб. 150 дістали поранення. Як повідомляє українське посольство в Анкарі, громадян України серед потерпілих немає.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

«Голос України», 5 лютого 2002 року. № 23 (2774)

Столиця живе інтересами держави

Київський міський голова Олександр Омельченко про місто, про державу, про майбутнє України.

Соціально-економічна сфера

Нещодавно столичний голова провів традиційну зустріч з журналістами, де підбив підсумки господарювання протягом минулого року, розповів, як виконуються головні загальноміські програми, виклав свою точку зору на майбутні вибори до Верховної та місцевих рад.

«Наші люди хочуть і вміють працювати»

Вдалим назвав Олександр Омельченко рік минулий. Київ, сказав він, порадував хорошими досягненнями у виконанні і бюджетних завдань, і програми соціального та культурного розвитку міста. Це був, без перебільшення, рік праці і здобутків.

Конкретизуючи зроблене, він навів такі цифри. Загальні обсяги бюджетних асигнувань столиці протягом минулого року сягнули 9 мільярдів 300 мільйонів гривень. Це на 52 мільйони більше, ніж попереднього року.

До Пенсійного фонду держави перераховано 1 мільярд 800 мільйонів гривень. Третину з них одержали київські пенсіонери. Тож понад мільярд гривень кияни подарували, заробивши ці кошти своєю працею, людям похилого віку всіх регіонів України.

Як кияни трудилися, видно з такої статистики. Промисловий потенціал столиці дав приріст виробленого на 20 відсотків більший у порівнянні з 1999 роком. За два роки у місті додатково створено 34 тисячі робочих місць, і на 1 січня нинішнього року рівень безробіття упав до 0,74 відсотка. А це показник кращий, ніж у більшості столиць Європи. Практично, сказав міський голова, на біржі праці залишається черга тільки на престижні, високооплачувані спеціальності. А по 17 професіях уже створився навіть дефіцит робочої сили. На воротах багатьох підприємств з'явилися знайомі нам оголошення: «Потрібні... потрібні». Це те досягнення, до якого йшли кияни п'ять років поспіль.

Нинішнього року, за прогнозами економістів, має з'явитися ще 12 тисяч робочих місць, і поняття безробіття, ганебного для працьовитого українця явища, у Києві повинно забутися назавжди.

Не можу не звернути увагу на ще один чудовий показник, зауважив Олександр Омельченко. А саме: капітальні вкладення у Києві минулого року становили 4 мільярди 300 мільйонів гривень. І тільки 12 відсотків з них ішли з джерела міського та державного бюджету. Все інше внесли інвестори — як внутрішні, так і іноземні. Такого відрадного явища не було в Києві за всі повоєнні роки. Значить, Київ став цікавим, привабливим для інвесторів. Вони повірили владі, а вона створює добрі умови для розвитку бізнесу: від малого й середнього — до великого. До речі, 60 відсотків усіх досягнень у промисловому, виробничому секторі створюються за рахунок підприємств недержавної форми власності.

У нас нині добре, практично безперебійно працюють міський транспорт, комунальне господарство. Ми створили достатні запаси газу, нафтопродуктів, мазуту. Так що можемо спокійно жити й працювати у зимову пору. Екзамен на життєзабезпечення ми добре склали в грудні, нормально почуваємося в січні, тож тривожитися киянам нічого: тепло, газ, світло є в кожній оселі. Як і все необхідне на робочому місці.

Ми з добрими ужинками розпочали новий рік. Думаю, що взятий темп не спаде до кінця року.

«Все, що ми робимо, — для людини»

Усі багатства столиці належать киянам, сказав міський голова. І все, що виробляється, спрямовано на добробут людини. Ми давно забули, що таке заборгованість у заробітній платі у бюджетній сфері. Ми виконали всі умови щодо підтримки пільгових категорій населення — пенсії, дотації, субсидії та інші види доплат престарілим і малоімущим надходять своєчасно і повністю.

Програма «Турбота», в рамках якої здійснюються всі види матеріальної допомоги людям, минулого року була підкріплена 101 мільйоном гривень. До речі, п'ять років тому вона починалася з 1 мільйона 700 тисяч гривень. Так от, минулого року ця програма значно перевиконана. Наш принцип: від дитини до матері, від сироти до багатодітної сім'ї, від інваліда праці чи війни до кожного, хто має фізичні обмеження.

Як ми конкретно дбаємо про киян, можна побачити на прикладі забезпечення міською владою хворих на діабет. У Києві 7000 інсулінозалежних людей. І немає жодного, хто б не був узятий на облік у районній та міській державних адміністраціях і не забезпечений інсуліном. Ми вклали кошти, щоб налагодити виробництво власного, вітчизняного препарату, який нині безплатно видається кожному хворому. Чого не вистачає, докуповуємо за кордоном.

Серед цих хворих, на жаль, 450 — діти. Для них за нашим замовленням почали впроваджуватися спеціальні засоби для самоконтролю — ланцюгові смужечки, які дають змогу дитині бачити, як себе вести і що робити для підтримання здоров'я.

На базі міських лікарень проводимо також навчання, як це робиться у всьому цивілізованому світі, щоб дорослі хворі уміли користуватися шприцом, власноручно робили необхідні ін'єкції.

Немало проблем і з серцево-судинними, онкологічними та іншими захворюваннями. Ось тому, затверджуючи міський бюджет на нинішній рік, на програму «Турбота» замість 101 мільйона гривень виділили 112 мільйонів. Це крім того, що на охорону здоров'я, галузь, яка визначена пріоритетною цього року, ми теж додали 88 мільйонів гривень порівняно з минулим роком.

А в цілому міський бюджет 2002 року зросте на цілих 400 мільйонів гривень. І переважна частина його піде на задоволення потреб людей.

Прямо скажу, зауважив Олександр Омельченко, що цьогорічний бюджет складний, напружений і вимагатиме від киян великої, продуктивної праці. Але вони вже не один рік доводять, що вміють жити і трудитися. По-столичному. Це значить, що з найбільшою віддачею і культурою.

«Працюємо не тільки на себе. Ми підтримуємо всю державу»

Звернув увагу міський голова і на таке. Незважаючи на чимало святкових днів у січні, лише за півмісяця Київ перерахував до Державного казначейства України 11 мільйонів гривень. А всі інші області, разом узяті, — 10 мільйонів. Я це сказав, наголосив Олександр Омельченко, щоб усі ми знали: Київ був, є і залишиться єдиним донором державного бюджету. Однак мені прикро чути від деяких керівників навіть державного рівня, від голів обласних держадміністрацій, що буцімто не кияни своїми власними руками заробляють усі ці багатства, а вся держава працює на Київ. Тому, мовляв, усі фінансові потоки ідуть до столиці. Якщо й ідуть, то це не значить, що киянам. Вони йдуть державним фінансовим органам, які розміщені в столиці.

Щоб у цьому до кінця розібратися, доповідаю мовою статистики: і до минулого року, і минулого, захищаючи у Верховній Раді міський бюджет, ми прямим трансфером переводимо зі своїх джерел 711 мільйонів гривень на дотацію інших областей. Так хто ж тоді і на кого працює?

Чому в Києві краща ситуація, ніж в інших регіонах? Тому, що, по-перше, ми краще працюємо, винаходимо можливості підняти кожне підприємство, переорієнтувати на потреби нового ринку і нового способу господарювання. По-друге, ми не дали розікрасти столицю під час приватизації. Отож хай такі керівники областей порівняють, як здійснювалася приватизація в нашому місті і як — в їхніх регіонах. Якщо державна власність в окремих областях стовідсотково «прихватизувалась», то в нас шляхом розорення і здешевлення реальної ціни підприємств приватизовано щонайбільше 12 відсотків власності територіальної громади. Все інше робилося чесно й прозоро. Так, щоб зберегти за громадою все необхідне для її потреб. Тільки сесія Київської міської ради може дати дозвіл на приватизацію майна. Тільки вона розпоряджається громадським майном.

Тож той, хто вважає, що трудиться на столицю, нехай уважно вивчає, як розробляється й реалізується програма соціально-економічного розвитку Києва, як формується його бюджет. А ми, як можемо, допоможемо їм у нелегких пошуках.

«Хочемо, щоб вибори до рад були чисті»

Чомусь так виходить, сказав голова міста, що коли говоримо про вибори, то маємо на увазі тільки Верховну Раду. А будуть же вони і до місцевих органів влади, де через них представляється місцеве самоврядування.

Від результатів виборів залежатиме дуже багато. Фактично майбутнє нашої країни. Тому хочемо, щоб вони були чесні й прозорі. Депутатська фракція «Єдність» у Верховній Раді запропонувала всім народним обранцям зняти з себе до 31 березня недоторканність. Це для того, щоб на виборах усі були рівні, щоб панувала на них справжня демократія. Щоб не порушувалися конституційні права людей. Інакше де гарантія, що підслуховування розмов громадян, використання їх з чорними намірами не триватиме й далі? Як і гарантія дотримання таємниці листування тощо.

На жаль, ми не дійшли того, зауважив Олександр Омельченко, щоб наші закони надійно охороняли священні права й інтереси людей. Так, як це робиться у всьому світі.

Є в нас юридичні норми, закони, які суворо карають любителів читати й слухати чуже. Однак вони чомусь мовчать.

Сказане стосується не тільки моєї особи чи особи Віктора Ющенка. Це може торкнутися в будь-який час кожного з нас. Настав час сказати ясно і недвозначно: це кримінал. Він стосується не тільки тих, хто підслуховує, а й тих, хто замовляє, обнародує через пресу чи телебачення незаконно почуте або написане.

Олександр Омельченко висловив сподівання, що Україна прийде до виборів з повним відчуттям людської гідності, громадського обов'язку і вибере тих, для кого інтереси держави — справді понад усе. А Київ, як завжди, подаватиме приклад у цій справі. Приклад чистоти і прозорості.

«Ми допомагаємо й будемо допомагати містам України»

Як голова Асоціації міст України, Олександр Омельченко відповів і на таке запитання: чи буде він і надалі підтримувати регіони, чи допомагатиме, як це було раніше, заповіднику «Софіївка» в Умані?

— Ми справді підписали угоду з Уманню і допомагаємо зберегти й реставрувати українську перлину — «Софіївку». На жаль, Академія наук через свій скромний бюджет не може асигнувати роботи зі збереження цього унікального багатства. А це ж наша гордість, слава, куточок, який служить духовному збагаченню людини. Подивіться, скільки людей приїжджає сюди, щоб уклонитися великому мистецтву. Тому зберегти його для себе, прийдешніх поколінь — наше святе завдання. Допомагатимемо «Софіївці» стільки, скільки зможемо.

Беремо під свою опіку й багато інших історичних міст. У тій же Умані силами киян подано чисту воду з річки Рось, бо це давно було гострою проблемою для мешканців районного центру.

В інших містах дбаємо про газифікацію, допомагаємо відродити історичні пам'ятки, церкви і собори.

Столиця не може жити сама по собі. Вона живе інтересами країни, держави, робить усе для їх подальшої розбудови.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

Кількома рядками

Київ буде ще зеленіший

Київський міський голова видав розпорядження про закладення парку вздовж проспекту Перемоги від ресторану «Верховина» до туристського комплексу «Пролісок».

До 25 квітня цього року вже буде готова проектно-кошторисна документація на розбудову парку і одразу ж почнуться роботи.

Проектні розроблення, а також будівельні організації, причетні до робіт, визначатимуться на тендерній основі, а фінансування здійснюватимуть в основному інвестори.

«Швидких» стане більше

Щоб краще забезпечити населення столиці своєчасною і якісною медичною допомогою, міська держадміністрація виділила 742 тисячі гривень для придбання машин «швидкої допомоги». Авто будуть придбані на тендерній основі.

Ще 142843 гривні Головне фінансове управління КДМА виділить на придбання продуктів лікувального харчування для дітей, хворих на фенілкетонурію.

Павло БЕРЕСТ.

Капітальні вкладення у Києві минулого року становили 4 мільярди 300 мільйонів гривень

Скільки й почім землиця у столиці

Місцеве самоврядування

З 1 січня 2002 року набрав чинності новий Земельний кодекс України. Земельну реформу пов'язуємо з селом та сільськогосподарським виробництвом. Але не менш складні та гострі земельні взаємовідносини у містах. Своїми думками ділиться голова постійної комісії Київради з питань містобудування та землекористування Микола ЛЕГЕЗА.

— Насамперед, шановний Миколо Андрійовичу, дайте відповідь на запитання: скільки землиці у столиці?

— Будь ласка. Сьогодні можемо говорити про те, що Києву належить 83,6 тисячі гектарів землі.

— Отже, Київ не лише найдревніше місто, а ще й найбільший землевласник в Україні. Чи не так?

— За площею — це майже невелика держава, 836 квадратних кілометрів. Земля — основне національне багатство.Це — аксіома, що не потребує доведення. До того ж земля не зникає й не виникає. Скільки відміряно, стільки її буде завжди.

— Але для цього землю справді треба ретельно відміряти...

— Так. 81,5 тисячі гектарів київських земель — це державна власність і 2,1 тисячі — приватна. Поки що усіма землями у Києві, як і в Україні, крім приватизованих, звичайно, розпоряджаються місцеві ради. Отже, першочергове завдання, яке випливає із Земельного кодексу, — розмежування землі на комунальну і державну власність.

— Щоб кожен клаптик землі працював на свого господаря?

— Саме так. Але про це згодом. Розмежування повинно відбуватися на підставі закону, який розробляється і, сподіваємося, буде прийнятий вже новим складом Верховної Ради без розкачування. Земельним кодексом визначено, що має відійти до державної власності, а що — до комунальної. Землі Міністерства оборони, органів центральної влади, Національної академії наук, заповідники тощо — тобто досить значні території залишається власністю держави. Але більшість земель повинна перейти у володіння київської громади. Щоб почати їх розмежування, необхідно, крім закону, повністю завершити інвентаризацію землі.

— Отже, ця робота вже триває?

— Триває з 1993 року, але мляво. На сьогодні 35 відсотків земель в Києві проінвентаризовано. Одержано вагомі результати. Взято на облік землі, які використовувалися нераціонально, не за призначенням або взагалі «гуляли». Це дало змогу дещо їх перерозподілити, закріпити за іншими юридичними та фізичними особами для здійснення ефективнішої господарської діяльності.

Значними, зокрема, є надходження від плати за землю до міського бюджету за звітний період нашого депутатського корпусу: у 1998 р. — 96,7 млн. грн., у 1999 р. — 126,5 млн. грн., у 2000-му — 205 млн. грн., у 2001-му — 250 млн. грн. Нинішнього року плануємо одержати 305 млн. грн. Взагалі 2002 рік має стати чи не вирішальним для інвентаризації київських земель. Для цього міському бюджетові виділяється 9,5 млн. грн., торік це було один мільйон. Крім того, потрібно ще майже 8 млн. грн. для встановлення меж прибудинкових територій. У результаті додатково до бюджету надійде майже 15 млн. грн. за рахунок упорядкування цих територій та ефективнішого їх використання. Ось кілька яскравих прикладів: у столиці діють 119 ринків і лише 29 з них належно оформили свої земельні права. За нашими скромними підрахунками, це — недобір майже 5 млн. грн. Або інший приклад. Маємо 189 АЗС. Якби ці заправні станції викупили свої земельні ділянки, міський бюджет одержав би 70 млн. грн. І таких прикладів можна навести сотні. Візьмемо сьогодні будь-яке підприємство в столиці — його площа за документами відрізнятиметься від тієї, що є насправді.

Земельна реформа у Києві, як і в усій Україні, передбачає, що до 2004 року всі юридичні особи та громадяни повинні оформити право на користування землею або право власності на неї на основі інвентаризації землі. Це остаточний термін, встановлений відповідною постановою Верховної Ради. Ідеться про землі, наділені до 15 березня 1991 року, тобто до набрання чинності Земельним кодексом УРСР.

— Зрозуміло, що це велика і складна робота. Чи можливі тут зловживання?

— Замість двох гектарів наміряти один? Ми це категорично відхиляємо, бо така, з дозволу сказати, авантюра дуже небезпечна. Адже це не папірець, який сховаєш чи спалиш. Землю завжди можна переміряти. Допускається погрішність плюс-мінус 60 кв. м.

— Плата за землю — це категорія специфічна для міста?

— Звичайно. По-перше, плата за землю є обов'язковою, незалежно від фінансового становища підприємства чи фізичної особи. Не можеш платити, як кажуть — до побачення, нехай на цій землі господарюють інші. По-друге, плата за землю — це єдиний платіж, якого ні приховати, ні обійти, як, скажімо, багато інших видів податків.

По-третє, розрізняється дві форми плати за землю. Це — земельний податок і орендна плата. Земельний податок становить не більше 1 відсотка від грошової оцінки наділу незалежно від форми власності, орендна плата — не менше 1 відсотка.

— А грошова оцінка одного квадратного метра у центрі і на околиці буде різною?

— Звичайно. Для прикладу: на Хрещатику грошова оцінка одного квадратного метра нині становить 1258 грн., у Святошині — 352 грн. тощо. Але плата за землю залежить не тільки від розташування ділянки — у центрі міста чи на околиці, а ще й від функціонального призначення об'єкта. Якщо, наприклад, це ресторан чи супермаркет, то ціна буде одна, якщо взуттєва майстерня — інша.

Для цього розроблені і науково обгрунтовані коефіцієнти, якими ми користуємося.

Місто дуже багато недобирає коштів за землю. Економічний стан багатьох підприємств змушував Київраду встановлювати пільги на плату за землю багатьом великим землекористувачам. Для прикладу можна назвати завод «Арсенал», м'ясокомбінат, радіозавод та інші. Є й такі підприємства, як «Радикал», «Хімволокно», які від земельного податку звільнялись на 99 відсотків. Інколи це допомагає господарникам вийти з кризи. Однак варто твердо усвідомлювати: практика надання пільг для підприємств закінчилася. Виняток можуть становити комунальні та бюджетні установи. І то лише тимчасово.

— Інвентаризація закінчиться, а чи можна прогнозувати, скільки землі відійде до київської громади, а скільки до держави?

— Можна. За нашими розрахунками, після розмежування залишається Києву майже 70 тисяч гектарів, державна власність становитиме 11,5 тисячі га, 2,1 тисячі га — у приватній власності. Це — величезне багатство. Але щоб воно служило місту, необхідно у міському земельному господарстві якнайшвидше навести лад. Ось іще один приклад. Є на Петрівці підприємство «Промзв'язок». На його території збудовано величезний гіпермаркет, який орендує земельну ділянку у підприємства, не оформивши її належним чином. Плату за землю ми беремо з «Промзв'язку» як із землекористувача, звичайно, набагато менше, ніж мав би платити власник гіпермаркету. І таких прикладів можна навести сотні.

Або інша картина — землі багатоповерхового житлового фонду.

— До речі, як за них платять?

— Можна сказати — ніяк. Ви живете на п'ятому поверсі і маєте квартиру 80 квадратних метрів. За землю ви не платите. І ніхто з мешканців вашого багатоповерхового будинку за землю не платить. Щороку відповідним рішенням Київради житлові контори від плати за землю звільняються. Тим часом поряд з вашим будинком індивідуальний забудовник земельний податок сплачує. Чи справедливо це? Звичайно, ні. Ще одна деталь. Плата за землю під житло становить 0,03 відсотка від її грошової оцінки, тобто якщо умовно ціна за 1 кв. м — гривня, то земельна плата під житло дорівнюватиме 3 копійки за 1 кв. м. Нещодавно прочитав, що в Лондоні на аукціонах за великі суми грошей продаються громадські туалети, щоб, зачепившись за цей клаптик землі, вгризтися вглиб, здійснити угору і збудувати на тому місці щось грандіозне, необхідне і прибуткове, не забувши і про туалети. Ось що означає земля у столичному місті.

— Ми торкнулися такої делікатної і складної проблеми, як продаж та оренда землі. Що все-таки вигідніше і перспективніше?

— Скажу без перебільшення: це щастя, що Україна одержала із введенням нового Земельного кодексу законне право продавати і купувати землю. Візьмімо, у нашій ситуації йдеться про землі несільськогосподарського призначення. Що таке оренда? Господарник оформляє в оренду ділянку міської землі терміном, скажімо, на 50 років і платить за оренду, наприклад, 4 відсотки від її грошової оцінки, замість одного відсотка, якби він був її власником. Але ця земля коштує 2 млн. грн. Місто цих грошей одразу не одержує, а орендатор фактично отримав кредит у вигляді наділу. Безперечно, йому вигідно. Минає 50 років, і той самий орендатор згідно з законом користується переважним правом цю землю купити або продовжити оренду. Таким чином, на тривалий час орендована ділянка випадає з ринкового обігу. Тому земля у місті має обов'язково купуватися й продаватися. Що швидше на цих засадах утвориться цивілізований ринок землі, тим реальнішою і прозорішою стане її справжня ціна. Тоді не буде такого: надходить 10 заявок на одну ділянку. Що треба робити? Оголосити аукціон. Оголошуємо — нікого нема. Чому? Чекають, щоб узяти в оренду. Тоді можна буде сказати, що Київ не тільки найдревніше місто, великий землевласник, а й така само дорога, нарівні з європейськими, столиця.

— Але чи є покупці на київську землю?

— Це запитання можна сприймати як жарт. Відповідно до Указу Президента «Про продаж земельних ділянок несільськогосподарського призначення» з 1999 року юридичним особам у Києві продано земельних ділянок на суму 33 млн. грн. До речі, приватизовано безкоштовно 12872 присадибні ділянки. Їх у Києві понад 27 тисяч. Приватизовано також 18623 садівницькі ділянки із 22 тисяч. Люди зрозуміли, що користуватися — це одне, мати у власності — зовсім інше. Будиночок може постаріти, стати нікому не потрібним, а земля завжди залишиться в ціні, її завжди можна продати чи обміняти на квартиру, автомобіль, будь-що.

— До речі, багато киян хотіли б одержати дачні ділянки...

— Мушу розчарувати. У Києві тепер це дуже непроста справа. Більше того, рішенням міськради заборонено відводити під дачі території, які можна використати для житлового будівництва. А за сучасних технологій таких територій, у тому числі пагорби, заболочені місця, яких не можна було б використати для будівництва житла у великих містах, немає.

Зараз, навпаки, визріває питання, щоб у Києві дачні забудови перетворювати поступово на житлові. Має, скажімо, людина дачу, але не має пристойного житла, стоїть у черзі. Чому б не запропонувати такому черговику змінити статус своєї ділянки, і хай буде дім. Однак цю проблему треба вирішувати в комплексі усім масивом дачного чи садівницького товариства.

Ми лише підходимо до розуміння цінності землі. Будівельникам висуваємо вимоги: у кожному новому будинку мають бути паркінги для автомобілів та інші об'єкти соціальної інфраструктури. Певен, що незабаром зникнуть з обличчя міста й кіоски. У цивілізованих містах їх нема. Все у капітальних магазинах, як правило, на перших поверхах житлових будинків. Міська земля належить власникам. І коли буде продано значну її частину, тоді настане час справжнього земельного ринку. Тоді київська земля повною мірою працюватиме на киян і на державу.

— Дякую за розмову.

Записав Анатолій КАРАСЬ.

У номер

■ *Духовність*

Від політики до кохання — один крок?

Це може здатися несерйозним: відомий політичний аналітик Микола Томенко у розпал виборчої кампанії взяв та й видав дивну книгу: «Теорія українського кохання». Замість того щоб видавати рекомендації політичним силам і окремим кандидатам, світить їм чи ні заповітний мандат, він заходився досліджувати, наприклад, чому в українській мові одночасно живуть два часто ідентичні слова: любов і кохання.

А якщо серйозно, то він заглиблюється у пласти української поезії і прози, щоб знайти, що з цього приводу говорили Сковорода, Франко, Леся Українка, Винниченко, як вони ставилися до кохання і як самі кохали.

Уважно прочитавши книгу, робиш для себе відкриття: кохання — тільки привід для розмови, глибокої й цікавої. Про те, що інтимний світ, внутрішнє життя українця — це те, що було збережено попри тиск імперій, колонізацій, спрямованих на руйнацію всього українського і передусім — духовного світу нашого народу. Кохання — це і психологія, і слово, і культурні здобутки, і менталітет українця, які дійшли до нашого часу через усі історичні бурі, навали варягів і поступ цивілізації.

Другою частиною теорії Томенка за коханням іде жінка. Автор через численні дослідження літератури, етносу показує, як ставляться до жінки і сприймають її в українському чи, скажімо, в російському суспільстві. У спеціальному розділі, присвяченому взаємінам Пушкіна і Анни Керн — лубенської дівчини Ганни Полторацької, він показує, що причиною їхнього розриву були не якісь там побутові чи почуттєві причини, як це звичайно доносилось до нас, а саме духовні розходження.

Сам автор так говорить про свою книгу: «Хтось же мусив через кохання вивести національні міфи, національні легенди, які, по суті, переходять у національну ідею. Бо поки національну ідею шукали поміж соціалізмом, націоналізмом чи лібералізмом, істина прийшла сама собою: національна ідея — у культурній спадщині народу. Ця думка лежала на поверхні, її треба було тільки підняти і систематизувати. Я тільки обрамив національну легенду про унікальність інтимного світу українця, як і унікальність української жінки».

■ *Освіта*

Майбутні лідери України

Академія муніципального управління разом з Міністерством освіти і науки України та Київською міською державною адміністрацією запросила учнів шкіл, гімназій, ліцеїв взяти участь у Всеукраїнській відкритій олімпіаді майбутніх лідерів суспільства «Вибір-2002».

Олімпіада проводитиметься у два тури. У першому пройде конкурс творчих робіт на задану тему. Другий тур вестиметься у формі ділової гри — як засобу виявлення професійних якостей майбутніх управлінців.

Переможці та призери олімпіади будуть зараховані на факультети академії на пільгових умовах.

Тетяна СТАНОВСЬКА,
декан факультету довузівської підготовки.

Фото Володимира ФАЛІНА (Укрінформ).

Визріває питання, щоб у Києві дачні забудови поступово перетворювати на житлові

ПОСТАНОВА ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Про реєстрацію кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, включених до виборчого списку виборчого блоку політичних партій «За Єдину Україну!» по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року

Розглянувши заяву Аграрної партії України, Народно-демократичної партії, Партії промисловців і підприємців України, Партії регіонів, Політичної партії «Трудова Україна», що утворили виборчий блок політичних партій «За Єдину Україну!» про реєстрацію кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, висунутих 12 січня 2002 року на міжпартійному з'їзді цих партій та включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку «За Єдину Україну!» по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року, а також додані до неї необхідні для реєстрації документи, відповідно до частин перших статей 41, 43, 44, частин першої, сьомої, дев'ятої статті 45 Закону України «Про вибори народних депутатів України» та керуючись статтею 11 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Зареєструвати таких кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі із включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку політичних партій «За Єдину Україну!» по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року:

Литвина Володимира Михайловича, 1956 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, главу Адміністрації Президента України, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 1;

Кінаха Анатолія Кириловича, 1954 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, Прем'єр-міністра України, члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 2;

Ващук Катерину Тимофіївну, 1947 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, члена Аграрної партії України, включену до виборчого списку під № 3;

Бойка Володимира Семеновича, 1938 року народження, освіта вища, проживає в м. Маріуполь Донецької області, генерального директора відкритого акціонерного товариства «Маріупольський металургійний комбінат імені Ілліча», м. Маріуполь Донецької області, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 4;

Скопенка Віктора Васильовича, 1935 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, ректора Київського Національного університету імені Тараса Шевченка, проживає в м. Києві, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 5;

Пустовойтенка Валерія Павловича, 1947 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, Міністра транспорту України, члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 6;

Тігіпка Сергія Леонідовича, 1960 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, члена Політичної партії «Трудова Україна», включеного до виборчого списку під № 7;

Семиноженка Володимира Петровича, 1950 року народження, освіта вища, проживає в м. Харкові, Віце-прем'єр-міністра України, члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 8;

Гладія Михайла Васильовича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в с. Митрюки Стрийського району Львівської області, голову Львівської обласної державної адміністрації, проживає в м. Львові, члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 9;

Кірпу Георгія Миколайовича, 1946 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, генерального директора Державної адміністрації залізничного транспорту України, проживає в м. Києві, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 10;

Деркача Андрія Леонідовича, 1967 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, члена Політичної партії «Трудова Україна», включеного до виборчого списку під № 11;

Оніщука Миколу Васильовича, 1957 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, першого заступника голови Спілки юристів України, проживає в м. Києві, члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 13;

Толстоухова Анатолія Володимировича, 1956 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, першого заступника Голови Народно-демократичної партії, члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 14;

Зубця Михайла Васильовича, 1938 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, президента Української академії аграрних наук, члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 15;

Кириленка Івана Григоровича, 1956 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, Міністра аграрної політики України, члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 16;

Карпова Олександра Миколайовича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 17;

Гуреєва Василя Миколайовича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, Міністра промислової політики України, Кабінет міністрів України, члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 18;

Кураса Івана Федоровича, 1939 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, віце-президента Національної академії наук України, директора Інституту політичних і етнонаціональних досліджень Національної академії наук України, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 19;

Шарова Ігоря Федоровича, 1961 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, члена Політичної партії «Трудова Україна», включеного до виборчого списку під № 20;

Табачника Дмитра Володимировича, 1963 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, члена Політичної партії «Трудова Україна», включеного до виборчого списку під № 21;

Сафіулліна Равіля Сафовича, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Макіївка Донецької області, президента Об'єднання футбольних клубів «Професійна футбольна Ліга України», члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 22;

Майка Віталія Івановича, 1936 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, генерального директора Київського державного заводу «Буревісник», члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 23;

Зарубінського Олега Олександровича, 1963 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, постійного представника Кабінету міністрів України у Верховній Раді України, члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 24;

Самоплавського Валерія Івановича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, голову Державного комітету лісового господарства України, члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 25;

Мартиновського Валерія Павловича, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 26;

Шевчука Сергія Володимировича, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, державного секретаря Міністерства охорони здоров'я України, члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 27;

Васадзе Таріела Шакровича, 1947 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, президента відкритого акціонерного товариства «Українська автомобільна корпорація», безпартійного, включеного до виборчого списку під № 28;

Самофалова Геннадія Григоровича, 1945 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, голову Всеукраїнської громадської організації «Антикорупційний Форум», члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 29;

Полякову Ларису Євгеніївну, 1964 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, заступника голови секретаріату Спілки лідерів місцевих і регіональних влад України, безпартійну, включену до виборчого списку під № 30;

Мхітаряна Нвєра Мнацакановича, 1960 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, президента корпорації «Познякижилбуд», безпартійного, включеного до виборчого списку під № 31;

Наконечного Володимира Леонтієвича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, першого заступника керівника Центрального апарату Партії регіонів, члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 32;

Довгого Станіслава Олексійовича, 1954 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, голову Державного комітету зв'язку та інформатизації України, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 33;

Кафарського Володимира Івановича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 34;

Борзих Олександра Івановича, 1950 року народження, освіта вища, проживає в с. Хороше Слов'яносербського району Луганської області, народного депутата України, члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 35;

Сваткова Леоніда Борисовича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, голову Державного департаменту продовольства Міністерства аграрної політики України, члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 36;

Супрун Людмилу Павлівну, 1965 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, члена Народно-демократичної партії, включену до виборчого списку під № 37;

Сушкевича Валерія Михайловича, 1954 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 38;

Пєхоту Володимира Юлійовича, 1939 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, заступника Голови Партії регіонів — Керівника Центрального апарату Партії регіонів, члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 39;

Чеботарьову Юлію Сергіївну, 1965 року народження, освіта вища, проживає в м. Дніпропетровську, заступника директора відкритого акціонерного товариства «Запорізький алюмінієвий комбінат», безпартійну , включену до виборчого списку під № 40;

Ларіна Сергія Миколайовича, 1962 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 42;

Татусяка Сергія Пилиповича, 1955 року народження, освіта вища, проживає в с. Агрономічне Вінницького району Вінницької області, заступника голови Вінницької обласної державної адміністрації, члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 44;

Боровика Олександра Григоровича, 1938 року народження, освіта вища, проживає в с. Свердловка Коропський район Чернігівської області, директора агрофірми «Авангард-А», члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 45;

Ківшика Петра Андрійовича, 1942 року народження, освіта вища, проживає в м. Полтаві, голову правління корпорації «Облагропостач», члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 46;

Покроєва Анатолія Георгійовича, 1946 року народження, освіта вища, проживає в м. Харкові, директора Інформаційно-аналітичного центру корпорації «Консалтингова група «Рубаненко і партнери», члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 47;

Андреєва Юрія Борисовича, 1950 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, президента Всеукраїнської громадської організації «Союз Чорнобиль України», безпартійного, включеного до виборчого списку під № 48;

Бугайця Анатолія Олександровича, 1940 року народження, освіта вища, проживає в м. Харкові, генерального директора відкритого акціонерного товариства «Турбоатом», члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 49;

Неустроєва Олександра Леонідовича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Донецьку, голову правління-генерального директора відкритого акціонерного товариства «Нікопольський південно-трубний завод», члена Політичної партії «Трудова Україна», включеного до виборчого списку під № 50;

Млинарич Лілію Вікторівну, 1960 року народження, освіта вища, проживає в м. Дніпропетровську, заступника голови правління відкритого акціонерного товариства «Буринський цукровий завод», безпартійну, включену до виборчого списку під № 51;

Сотуленка Ігоря Миколайовича, 1959 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, генерального директора дочірнього підприємства «Автоінтернейшнл», члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 52;

Гнатенка Льва Миколайовича, 1947 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, радника Прем'єр-Міністра України, члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 53;

Куніцина Сергія Володимировича, 1960 року народження, освіта вища, проживає в м. Сімферополі, радника Президента України, члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 54;

Калашника Василя Івановича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в смт Миколаївка Одеської області, голову правління відкритого акціонерного товариства «Одеський олійножировий комбінат», члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 55;

Яковенка Валентина Петровича, 1945 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, заступника державного секретаря Міністерства аграрної політики України, члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 56;

Куратченка Володимира Олександровича, 1948 року народження, освіта вища, проживає в м. Запоріжжі, голову Державного комітету України з державного матеріального резерву, члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 57;

Єгорова Віталія Віталійовича, 1972 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, генерального директора спільного підприємства «Супермаш», члена Партії промисловців і підприємців України включеного до виборчого списку під № 58;

Петрова Бориса Федоровича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в с. Нижня Хортиця Запорізької області, голову правління-генерального директора відкритого акціонерного товариства «Укрграфіт», члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 59;

Омельченка Вадима Володимировича, 1963 року народження, освіта вища, проживає в м. Дніпропетровську, президента товариства з обмеженою відповідальністю правового захисту «Верітас», безпартійного, включеного до виборчого списку під № 60;

Заліського Олександра Івановича, 1956 року народження, освіта вища, проживає в м. Дніпропетровську, начальника цеху відкритого акціонерного товариства «Нижньодніпровський трубопрокатний завод», безпартійного, включеного до виборчого списку під № 61;

Шнипка Олександра Сергійовича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, першого заступника Державного секретаря Кабінету міністрів України, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 62;

Кучмаря Олексія Володимировича, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Житомирі, першого заступника голови Житомирської обласної державної адміністрації, члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 63;

Дубініна Едуарда Владиславовича, 1945 року народження, освіта вища, проживає в м. Дніпропетровську, голову Дніпропетровської обласної ради, члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 64;

Базіва Василя Андрійовича, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Львові, радника Президента України, члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 65;

Кондратюк Тетяну Вікторівну, 1974 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, генерального представника товариства з обмеженою відповідальністю «Відіван», члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 67;

Кузнецова Петра Дмитровича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Вінниці, начальника Головного управління економіки Вінницької обласної державної адміністрації, члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 68;

Школьника Леоніда Семеновича, 1945 року народження, освіта вища, проживає в м. Дніпропетровську, генерального директора Асоціації «Придніпров'я», безпартійного, включеного до виборчого списку під № 69;

Бойка Олександра Зельмановича, 1957 року народження, освіта вища, проживає в м. Дніпропетровську, голову Ради директорів корпорації «Південна промислово-інвестиційна група», безпартійного, включеного до виборчого списку під № 70;

Кужель Олександру Володимирівну, 1953 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, голову Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, члена Політичної партії «Трудова Україна», включеного до виборчого списку під № 71;

Чечетова Михайла Васильовича, 1953 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, першого заступника голови Фонду державного майна України, члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 72;

Ваната Петра Михайловича, 1938 року народження, освіта вища, проживає в м. Запоріжжі, радника Прем'єр-міністра України на громадських засадах, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 73;

Лушкіна Володимира Андрійовича, 1946 року народження, освіта вища, проживає в м. Житомирі, Державного секретаря Міністерства палива та енергетики України, члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 74;

Бабенка Станіслава Григоровича, 1947 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, голову правління Центральної спілки спо-

живчих товариств України (Укоопспілка), члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 75;

Костеріна Володимира Олександровича, 1968 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, президента Міжнародної громадської організації «Міжнаціональний Конгрес «Злагода», безпартійного, включеного до виборчого списку під № 77;

Шемякіна Леоніда Петровича, 1944 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, президента відкритого акціонерного товариства «Стальканат», члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 78;

Бизова Володимира Федоровича, 1937 року народження, освіта вища, проживає в м. Кривий Ріг Дніпропетровської області, ректора Криворізького технічного університету, члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 79;

Гнатюка Дмитра Михайловича, 1925 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 80;

Васильковського Василя Миколайовича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, першого заступника Державної податкової адміністрації Одеської області, члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 82;

Кляшторного Олексія Миколайовича, 1975 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, голову Київської регіональної організації першої студентської української профспілки, члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 83;

Логвиненка Олексія Степановича, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Харкові, директора Державного підприємства «Науково-дослідного інституту регіональної політики», члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 84;

Сінченка Віктора Миколайовича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в с. Бурти Київської області, голову Кагарлицької районної державної адміністрації, члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 85;

Ревенка Аркадія Миколайовича, 1941 року народження, освіта вища, проживає в м. Дубно Рівненської області, голову Дубенської районної державної адміністрації, члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 86;

Малеха Петра Івановича, 1947 року народження, освіта вища, проживає в м. Львові, президента Акціонерного товариства закритого типу «Фірма Львів−Петроль», члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 88;

Тихонова Сергія Андріяновича, 1961 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 89;

Баранова Олександра Володимировича, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, керівника Секретаріату Політичної партії «Трудова Україна», члена Політичної партії «Трудова Україна», включеного до виборчого списку під № 90;

Качура Анатолія Миколайовича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, завідувача секретаріатом депутатської групи (фракції) Політичної партії «Трудова Україна» у Верховній Раді України, члена Політичної партії «Трудова Україна», включеного до виборчого списку під № 91;

Полієвця Олександра Васильовича, 1953 року народження, освіта вища, проживає в м. Полтаві, голову Полтавської обласної ради, члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 92;

Золотарьову Олену Леонідівну, 1956 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, заступника директора державного підприємства «Укренерговугілля», члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 93;

Непомящого Бориса Олександровича, 1951 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, голову Ради директорів закритого акціонерного товариства «Українські сателітарні системи», безпартійного, включеного до виборчого списку під № 94;

Колісника Богдана Івановича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Луцьку, генерального директора об'єднання «Волиньліс», члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 96;

Ващенка Костянтина Олександровича, 1972 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, заступника директора Державного департаменту молодіжної та сімейної політики, члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 97;

Денисюка Степана Григоровича, 1947 року народження, освіта вища, проживає в м. Тернополі, голову Тернопільського регіонального відділення Державної інноваційної компанії, члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 98;

Бешуля Сергія Георгійовича, 1954 року народження, освіта вища, проживає в м. Донецьку, голову Київської районної у м. Донецьку ради, члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 99;

Яковенка Олександра Миколайовича, 1959 року народження, освіта вища, заступника керівника Секретаріату Політичної партії «Трудова Україна», члена Політичної партії «Трудова Україна», включеного до виборчого списку під № 100;

Кобітєва Олександра Євгенійовича, 1962 року народження, освіта вища, проживає в м. Луганську, заступника голови Луганської обласної державної адміністрації, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 101;

Мінченка Анатолія Калениковича, 1939 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, голову наглядової ради ВАТ «Укрпідшипник», члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 102;

Ліпкана Анатолія Васильовича, 1939 року народження, освіта вища, проживає в м. Умань Черкаської області, голову правління відкритого акціонерного товариства «Уманьферммаш», члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 103;

Найдьонову Віру Опанасівну, 1948 року народження, освіта вища, проживає в с. Тавричанка Херсонської області, генерального директора державного науково-виробничого об'єднання «Асканійське руно», члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 105;

Сидоренка Григорія Васильовича, 1951 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, президента концерну «Агропромтеплиця», члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 106;

Реву Світлану Леонідівну, 1964 року народження, освіта вища, проживає в м. Харкові, заступника голови Народно-демократичного об'єднання «Нова Україна», члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 107;

Чумаченка Андрія Григоровича, 1945 року народження, освіта вища, проживає в м. Луцьку, заступника голови — завідуючого відділом Волинської обласної державної адміністрації, члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 108;

Капусту Андрія Юрійовича, 1957 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, прес-секретаря Всеукраїнського благодійного фонду «Професіонал», члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 109;

Левкіна Олександра Яковича, 1948 року народження, освіта вища, проживає в м. Дніпропетровську, начальника відділу науково-виробничої інвестиційної групи «Інтерпайп», члена Політичної партії «Трудова Україна», включеного до виборчого списку під № 110;

Фелоненко Тетяну Іванівну, 1950 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, директора товариства з обмеженою відповідальністю «Агрошляхбудсервіс», члена Політичної партії «Трудова Україна», включеного до виборчого списку під № 111;

Кисельова Василя Олексійовича, 1948 року народження, освіта вища, проживає в смт Красногвардійське Автономної Республіки Крим, начальника управління Департаменту з питань адміністрування акцизного збору та контролю за виробництвом та оборотом підакцизних товарів податкової адміністрації, члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 112;

Боярчука Володимира Васильовича, 1946 року народження, освіта вища, проживає в м. Рівному, директора акціонерного товариства «Нива-сервіс», члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 113;

Єрохіна Сергія Аркадійовича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, ректора Національної академії управління, члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 114;

Мельничука Максима Дмитровича, 1973 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, завідувача кафедри Національного аграрного університету, члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 115;

Костюка Богдана Андрійовича, 1945 року народження, освіта вища, проживає в м. Івано-Франківську, заступника голови — начальника головного управління сільського господарства і продовольства Івано-Франківської обласної державної адміністрації, члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 116;

Небрата Валерія Миколайовича, 1951 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, директора Одеського державного центру науково-технічної і економічної інформації, члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 117;

Пашкевича Андрія Ігоровича, 1960 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, приватного підприємця, члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 118;

Кузьмінського Бориса Павловича, 1942 року народження, освіта вища, проживає в м. Житомирі, генерального директора акціонерного товариства закритого типу «Україна», члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 119;

Компанійця Василя Олександровича, 1954 року народження, освіта вища, проживає в м. Кіровограді, голову правління відкритого акціонерного товариства науково-виробничого об'єднання «ЕТАЛ», члена Політичної партії «Трудова Україна», включеного до виборчого списку під № 120;

Стрія Анатолія Георгійовича, 1961 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, директора товариства з обмеженою відповідальністю «Міжрегіональний агропромисловий комерційний торговий дім «Полісся ЛТД», м. Глухів Сумської області, члена Політичної партії «Трудова Україна», включеного до виборчого списку під № 121;

Прокопенка Станіслава Миколайовича, 1973 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, генерального директора товариства з обмеженою відповідальністю «Енергомашімпекс», члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 122;

Баталіна Олександра Сергійовича, 1946 року народження, освіта вища, проживає в м. Сімферополі, голову правління відкритого акціонерного товариства «Завод «Фіолент», члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 123;

Приходька Володимира Панасовича, 1960 року народження, освіта вища, проживає в м. Ужгороді, заступника голови Закарпатської обласної державної адміністрації, члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 124;

Омельяненка Григорія Григоровича, 1943 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, начальника Департаменту міжнародної інтеграції, інвестиційної політики та розвитку, аграрного бізнесу Міністерства аграрної політики України, члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 125;

Шишкова Олександра Федоровича, 1953 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, головного інженера Державного міжнародного аеропорту «Бориспіль», члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 128;

Рибалку Олексія Терентійовича, 1943 року народження, освіта вища, проживає в м. Донецьку, заступника міського голови міста Донецька, члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 129;

Федоровича Франца Карловича, 1956 року народження, освіта вища, проживає в м. Чернівцях, заступника голови Чернівецької обласної державної адміністрації, члена Політичної партії «Трудова Україна», включеного до виборчого списку під № 130;

Ковальчука Миколу Михайловича, 1948 року народження, освіта вища, проживає в м. Кіровограді, заступника голови Кіровоградської обласної державної адміністрації, члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 132;

Тимочко Тетяну Валентинівну, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, проректора Академії муніципального управління, члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 134;

Махортова Юрія Олексійовича, 1953 року народження, освіта вища, проживає в м. Лутугіне Луганської області, заступника голови Луганської обласної державної адміністрації, члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 135;

Найду Ігоря Володимировича, 1960 року народження, освіта вища, проживає в м. Ірпінь Київської області, помічник ректора Академії державної податкової служби України, члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 137;

Шинкевича Анатолія Миколайовича, 1942 року народження, освіта вища, проживає в м. Полтаві, заступника голови спостережної ради відкритого акціонерного товариства «Полтавамаш», члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 138;

Рукоманова Вячеслава Михайловича, 1951 року народження, освіта вища, проживає в м. Миколаєві, офіційного представника в Миколаївській області товариства з обмеженою відповідальністю «Євролайф-Україна», члена Політичної партії «Трудова Україна», включеного до виборчого списку під № 140;

Моченкова Андрія Володимировича, 1961 року народження, освіта вища, проживає в м. Харкові, генерального директора Інвестиційно-консалтингової компанії «Проконсул», члена Політичної партії «Трудова Україна», включеного до виборчого списку під № 141;

Гаврилюка В'ячеслава Миколайовича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в с. Агрономічному Вінницької області, заступника голови Вінницької облас-

(Закінчення на 12-й стор.).

Офіційно

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 43 Закону України «Про господарські товариства»

Верховна Рада України *постановляє:*

1. Останнє речення частини першої статті 43 Закону України «Про господарські товариства» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 49, ст. 682; 1998 р., № 18, ст. 89) викласти в такій редакції:

«Загальні збори акціонерів проводяться на території України, як правило, за місцезнаходженням акціонерного товариства, за винятком випадків, коли на день проведення загальних зборів 100 відсотками акцій товариства володіють іноземці, особи без громадянства, іноземні юридичні особи, а також міжнародні організації».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
10 січня 2002 року.
№ 2916-III

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про рішення Президента України про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України у 2002 році для участі в багатонаціональних військових навчаннях

Верховна Рада України *постановляє:*

Рішення Президента України про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України у 2002 році для участі в багатонаціональних військових навчаннях схвалити.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
17 січня 2002 року.
№ 2982-III.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про невідкладні заходи щодо посилення захисту прав інтелектуальної власності в процесі виробництва, експорту, імпорту та розповсюдження дисків для лазерних систем зчитування

З метою недопущення порушень прав інтелектуальної власності в процесі виробництва, експорту, імпорту та розповсюдження дисків для лазерних систем зчитування *постановляю:*

1. Визначити захист прав інтелектуальної власності під час виробництва, експорту, імпорту та розповсюдження дисків для лазерних систем зчитування одним із пріоритетних напрямів державної політики у сфері інтелектуальної власності.

2. Кабінету Міністрів України:

а) у місячний строк:

вжити заходів щодо утворення у складі Державного департаменту інтелектуальної власності Міністерства освіти і науки України підрозділу інспекторів з питань інтелектуальної власності та щодо його кадрового, фінансового та матеріально-технічного забезпечення;

розглянути питання щодо запровадження постійних постів інспекторів з питань інтелектуальної власності на підприємствах, інших суб'єктах господарювання, які здійснюють діяльність з виробництва дисків для лазерних систем зчитування;

забезпечити здійснення контролю за виконанням вимог щодо наявності на всіх дисках для лазерних систем зчитування, які виробляються, експортуються, імпортуються та розповсюджуються, спеціального ідентифікаційного коду;

б) здійснити невідкладні заходи щодо забезпечення впровадження порядку здійснення контролю за дотриманням авторського права та суміжних прав у процесі виробництва, експорту, імпорту та розповсюдження дисків для лазерних систем зчитування;

в) забезпечити здійснення контролюючими органами перевірок дотримання виробниками, експортерами, імпортерами та розповсюджувачами дисків для лазерних систем зчитування авторського права та суміжних прав.

3. Міністерству освіти і науки України, Міністерству внутрішніх справ України, Державній податковій адміністрації України, Державній митній службі України, Службі безпеки України активізувати контроль за дотриманням законодавства у сфері інтелектуальної власності в процесі виробництва, експорту, імпорту та розповсюдження дисків для лазерних систем зчитування, забезпечивши при цьому ефективну взаємодію.

4. Покласти на Міністерство освіти і науки України функції з координації заходів відповідних центральних органів виконавчої влади щодо контролю за дотриманням законодавства у сфері інтелектуальної власності.

Установити, що всі проекти нормативно-правових актів з питань інтелектуальної власності підлягають обов'язковому погодженню центральними органами виконавчої влади з Міністерством освіти і науки України.

5. Державному комітету інформаційної політики, телебачення і радіомовлення України, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям забезпечити постійне висвітлення в засобах масової інформації заходів щодо посилення захисту прав у сфері інтелектуальної власності.

6. Розглянути у квітні 2002 року хід виконання цього Указу на засіданні Ради національної безпеки і оборони України.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
30 січня 2002 року.
№ 85/2002.

(Початок на 10—11-й стор.).

ної державної адміністрації, члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 142;

Мальцева Євгена Петровича, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Харкові, голову правління закритого акціонерного товариства «Харківінструментпідшипник», члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 143;

Саєнка Володимира Михайловича, 1957 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, завідувача відділом взаємодії з місцевими органами державної влади Адміністрації Президента України, члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 144;

Цицу Віталія Петровича, 1947 року народження, освіта вища, проживає в м. Хмельницькому, заступника голови Хмельницької обласної державної адміністрації, члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 145;

Галича Миколу Анатолійовича, 1956 року народження, освіта вища, проживає в м. Житомирі, заступника голови Житомирської обласної державної адміністрації, члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 146;

Громова Сергія Євгеновича, 1968 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, помічник Міністра транспорту України, члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 147;

Буряченка Володимира Івановича, 1946 року народження, освіта вища, проживає в м. Херсоні, заступника голови правління компанії «Укргромашінвест», члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 148;

Рибака Анатолія Миколайовича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Черкасах, заступника голови Черкаської обласної державної адміністрації, члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 149;

Суязова Сергія Олександровича, 1961 року народження, освіта вища, проживає в м. Тернополі, директора спільного малого підприємства «Олімпія», члена Політичної партії «Трудова Україна», включеного до виборчого списку під № 150;

Карабіньоша Олексія Степановича, 1961 року народження, освіта вища, проживає в м. Ужгороді, директора приватного підприємства «Фірма С. Е. Л.», члена Політичної партії «Трудова Україна», включеного до виборчого списку під № 151;

Грозицького Геннадія Михайловича, 1941 року народження, освіта вища, проживає в м. Дніпропетровську, голову ради Акціонерного комерційного банку «Південкомбанк», члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 152;

Чупайленка Олексія Андрійовича, 1950 року народження, освіта вища, проживає в м. Донецьку, доцента кафедри Донецького національного університету, члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 153;

Корінну Галину Віталіївну, 1964 року народження, освіта вища, проживає в м. Житомирі, начальника Головного управління праці та соціального захисту Житомирської обласної державної адміністрації, члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 154;

Бідзюру Івана Павловича, 1957 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, заступника голови — начальника головного управління сільського господарства і продовольства Київської обласної державної адміністрації, члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 155;

Закорецького Володимира Миколайовича, 1954 року народження, освіта вища, проживає в с. Трудове Сімферопольського району Автономної Республіки Крим, голову Сімферопольської районної державної адміністрації Автономної Республіки Крим, члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 156;

Єрмолаєва Андрія Васильовича, 1969 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, директора Центру соціальних досліджень, члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 157;

Колесника Костянтина Івановича, 1944 року народження, освіта вища, проживає в м. Чернігові, голову правління-президента відкритого акціонерного товариства «Чернігівський завод радіоприладів», члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 158;

Романюка Миколу Прокоповича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Чернівцях, голову спостережної ради відкритого акціонерного товариства «Граніт», члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 159;

Вознюка Ростислава Стаховича, 1950 року народження, освіта вища, проживає в м. Рівному, голову Рівненської обласної профспілки «Наше право», члена Політичної партії «Трудова Україна», включеного до виборчого списку під № 160;

Тетерятнікова Володимира Сергійовича, 1970 року народження, освіта вища, проживає в с. Золоте поле Кіровського району Автономної Республіки Крим, заступника Міністра агропромислового комплексу Автономної Республіки Крим, члена Політичної партії «Трудова Україна», включеного до виборчого списку під № 161;

Берташа Василя Михайловича, 1961 року народження, освіта вища, проживає в м. Рівному, заступника голови Рівненської обласної державної адміністрації, члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 162;

Гринченко Валентину Адольфівну, 1940 року народження, освіта вища, проживає в м. Чернівцях, голову правління відкритого акціонерного товариства «Роси Буковини», члена Партії промисловців і підприємців України, включену до виборчого списку під № 163;

Кострикова Сергія Яковича, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, генерального директора підприємства «Побуттехцентр», члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 164;

Маховського Івана Івановича, 1946 року народження, освіта вища, проживає в м. Тернополі, заступника голови Тернопільської обласної державної адміністрації, начальника Головного управління сільського господарства і продовольства, члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 165;

Шебаніна В'ячеслава Сергійовича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Миколаєві, ректора Миколаївської державної аграрної академії, члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 166;

Тішкіна Олексія Миколайовича, 1963 року народження, освіта вища, проживає в м. Дніпропетровську, заступника начальника організаційного відділу Дніпропетровської обласної державної адміністрації, члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 167;

Шевченка Петра Павловича, 1940 року народження, освіта вища, проживає в м. Черкасах, голову секретаріату Черкаської обласної територіальної партійної організації Партії промисловців і підприємців України, члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 168;

Ляшенка Юрія Івановича, 1944 року народження, освіта вища, проживає в м. Ірпінь Київської області, першого проректора Академії державної податкової служби України, члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 169;

Терешука Василя Івановича, 1948 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, куратора регіонів Секретаріату Політичної партії «Трудова Україна», члена Політичної партії «Трудова Україна», включеного до виборчого списку під № 171;

Поважук Галину Юріївну, 1963 року народження, освіта вища, проживає в м. Чернігові, заступника директора з навчально-виховної роботи середньої школи № 14, члена Партії регіонів, включену до виборчого списку під № 172;

Коренєва Миколу Михайловича, 1939 року народження, освіта вища, проживає в м. Житомирі, виконавчого директора Житомирського регіонального відділення Українського союзу промисловців і підприємців, члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 173;

Зарічного Віктора Родіоновича, 1951 року народження, освіта вища, проживає в м. Сімферополі, заступника Міністра Ради міністрів Автономної Республіки Крим, начальника Інформаційно-аналітичного управління Ради міністрів Автономної Республіки Крим, члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 174;

Дзяка Георгія Вікторовича, 1945 року народження, освіта вища, проживає в м. Дніпропетровську, ректора Дніпропетровської державної медичної академії, члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 175;

Борисенка Сергія Андрійовича, 1953 року народження, освіта вища, проживає в м. Вільнянську Запорізької області, начальника Головного управління сільського господарства і продовольства Запорізької обласної державної адміністрації, члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 176;

Пустовойта Олега Валентиновича, 1959 року народження, освіта вища, проживає в м. Черкасах, начальника Управління зовнішніх економічних зв'язків, торгівлі та побуту Черкаської обласної державної адміністрації, члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 177;

Тернавського Петра Івановича, 1944 року народження, освіта вища, проживає в м. Хмельницькому, начальника Хмельницького обласного автотранспортного управління, члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 178;

Жаркова Юрія Васильовича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Сумах, заступника голови Сумської обласної державної адміністрації, члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 179;

Пономарчука Миколу Савелійовича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Павлограді Дніпропетровської області, головного спеціаліста Дніпропетровської обласної державної адміністрації, члена Політичної партії «Трудова Україна», включеного до виборчого списку під № 180;

Луцюка Анатолія Михайловича, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Луцьк Волинської області, заступника начальника Управління освіти і науки Волинської обласної державної адміністрації, члена Політичної партії «Трудова Україна», включеного до виборчого списку під № 181;

Шацького Сергія Олександровича, 1939 року народження, освіта вища, проживає в м. Донецьку, директор інформаційно-рекламної компанії «Виробник України», члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 182;

Купрія Володимира Олександровича, 1971 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, слухача Української Академії державного управління при Президентові України, члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 184;

Соболевського Віктора Юрійовича, 1948 року народження, освіта вища, проживає в м. Сумах, генерального директора Сумського обласного дочірнього підприємства Державної акціонерної компанії «Хліб України», члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 185;

Панченка Григорія Михайловича, 1948 року народження, освіта вища, проживає в м. Чернігові, першого заступника голови Чернігівської обласної державної адміністрації, члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 186;

Цвиха Володимира Федоровича, 1948 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, доцента, кафедри політології Київського національного університету імені Тараса Шевченка, члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 187;

Цапа Іштвана Юліусовича, 1971 року народження, освіта вища, проживає в м. Ужгороді, заступника начальника Головного управління сільського господарства і продовольства Закарпатської обласної державної адміністрації, члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 188;

Сальда Володимира Васильовича, 1956 року народження, освіта вища, проживає в м. Херсоні, заступника голови Херсонської обласної державної адміністрації, члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 189;

Скородумова Володимира Петровича, 1956 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, заступника керівника Секретаріату Політичної партії «Трудова Україна», члена Політичної партії «Трудова Україна», включеного до виборчого списку під № 191;

Жука Миколу Васильовича, 1979 року народження, освіта вища, проживає в м. Миколаєві, заступника голови Миколаївського регіонального відділення Партії регіонів, члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 192;

Галича Олександра Борисовича, 1945 року народження, освіта вища, проживає в м. Севастополі, президента Союзу промисловців та аграріїв міста Севастополя, члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 193;

Борисова Валентина Михайловича, 1950 року народження, освіта вища, проживає в м. Севастополі, першого заступника голови Севастопольської міської державної адміністрації, члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 194;

Зінчука Миколу Пилиповича, 1928 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, директора дослідного господарства «Тучінське», члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 195;

Чобана Юрія Дмитровича, 1971 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, заступника Керівника Секретаріату, завідуючого відділом організаційно-партійної роботи Секретаріату Народно-демократичної партії, члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 197;

Ізовіт Валентину Аркадіївну, 1946 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, президента — голову правління об'єднання підприємств «Укрлегпром», члена Партії промисловців і підприємців України, включену до виборчого списку під № 198;

Червонного Бориса Сергійовича, 1974 року народження, освіта вища, проживає в м. Луганську, головного спеціаліста управління промисловості Луганської обласної державної адміністрації, члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 199;

Лотоху Володимира Володимировича, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, заступника керівника Секретаріату Політичної партії «Трудова Україна», члена Політичної партії «Трудова Україна», включеного до виборчого списку під № 200;

Поливка Олександра Леонідовича, 1957 року народження, освіта вища, проживає в м. Херсоні, голову правління закритого акціонерного товариства «Херсонський універмаг», члена Політичної партії «Трудова Україна», включеного до виборчого списку під № 201;

Гнатюка Петра Володимировича, 1947 року народження, освіта вища, проживає в м. Хмельницькому, заступника міського голови м. Хмельницька, члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 202;

Назаренка Олександра Георгійовича, 1957 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, віце-президента державної компанії «Укрекокомресурси», члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 203;

Соколова В'ячеслава Михайловича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, директора селекційно-генетичного інституту Української академії аграрних наук, члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 205;

Бігарі Андрія Андрійовича, 1953 року народження, освіта вища, проживає в м. Ужгороді, начальника головного управління сільського господарства і продовольства Закарпатської обласної державної адміністрації, члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 206;

Лясковського Георгія Дмитровича, 1941 року народження, освіта вища, проживає в м. Миколаєві, директора дочірнього підприємства «Чорноморська електрорадіо-автоматика» державної акціонерної холдингової компанії «Чорноморський завод», члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 208;

Кузічева Олександра Борисовича, 1980 року народження, освіта базова вища, проживає в м. Донецьку, заступника голови профспілкового комітету студентів та аспірантів Донецького національного технічного університету, члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 209;

Петриченка Петра Миколайовича, 1948 року народження, освіта вища, проживає в м. Дніпропетровську, голову Центрального комітету Всеукраїнської профспілки працівників науки, виробництва та фінансів, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 210;

Немировську Оксану Юріївну, 1972 року народження, освіта вища, проживає в м. Севастополі, референта голови Севастопольського регіонального відділення Партії регіонів, члена Партії регіонів, включену до виборчого списку під № 212;

Грамотіна Володимира Івановича, 1947 року народження, освіта вища, проживає в м. Сумах, помічника директора відкритого акціонерного товариства «Сумихімпром», члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 213;

Трубарова Віталія Миколайовича, 1973 року народження, освіта вища, проживає в м. Донецьку, заступника директора товариства з обмеженою відповідальністю «Екстра», члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 214;

Дарчука Володимира Михайловича, 1954 року народження, освіта вища, проживає в м. Чернівцях, начальника Управління лісового господарства Чернівецької області, члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 215;

Акімова Павла Івановича, 1951 року народження, освіта вища, проживає в с. Чернишеве Роздольненського району Автономної Республіки Крим, голову Роздольненської районної державної адміністрації Автономної Республіки Крим, члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 216;

Ветлинську Оксану Василівну, 1965 року народження, освіта вища, проживає в м. Тернополі, заступника директора спеціалізованої загальноосвітньої середньої школи № 3, члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 217;

Піддубного Василя Васильовича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, директора виконавчої дирекції Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України, члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 218;

Швадчака Володимира Степановича, 1960 року народження, освіта вища, проживає в м. Івано-Франківську, директор Івано-Франківського регіонального відділення Державного фонду сприяння молодіжному житловому будівництву, члена Партії регіонів, включеного до виборчого списку під № 219;

Кабанченка Григорія Володимировича, 1959 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, голову профспілки атестованих працівників органів внутрішніх справ України, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 220;

Рвачова Валентина Пилиповича, 1940 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, інженера-дослідника Українського дослідного учбово-сертифікаційного центру цивільної авіації, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 221;

Козолупа Сергія Миколайовича, 1976 року народження, освіта вища, проживає в с. Овадне Володимир-Волинського району Волинської області, начальника планово-економічного відділу відкритого акціонерного товариства «Львівський завод комунального устаткування», члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 222;

Череваня Володимира Павловича, 1941 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, ректора Міжнародного центру (інституту) ринкових відносин та підприємництва, члена Партії промисловців і підприємців України, включеного до виборчого списку під № 223;

Забродського Михайла Володимировича, 1956 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, першого помічника Голови Народно-демократичної партії, члена Народно-демократичної партії, включеного до виборчого списку під № 224;

Гошву Степана Дмитровича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в с. Вавилово Снігурівського району Миколаївської області, директора приватного відкритого сільськогосподарського підприємства «Свобода», члена Аграрної партії України, включеного до виборчого списку під № 225.

2. Видати представнику виборчого блоку політичних партій «За Єдину Україну!» у Центральній виборчій комісії разом із посвідченням кандидатів у народні депутати України, зазначених у пункті 1 постанови.

3. Цю постанову оприлюднити в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр».

Голова
Центральної виборчої комісії
М. РЯБЕЦЬ

м.Київ, від 27 січня 2002 року
№ 108.

ПОСТАНОВА ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Про реєстрацію кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України Селянської партії України по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року

Розглянувши заяву Селянської партії України про реєстрацію кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, висунутих 17 січня 2002 року на IV з'їзді цієї партії та включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від Селянської партії України по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року, а також додані до неї необхідні для реєстрації документи, відповідно до частин перших статей 41, 43, 44, частин першої, сьомої, дев'ятої статті 45 Закону України «Про вибори народних депутатів України» та керуючись статтею 11 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Зареєструвати таких кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі із включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від Селянської партії України по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року:

Довганя Сергія Васильовича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 1;

Цаберябого Іллю Миколайовича, 1943 року народження, освіта вища, проживає в м. Новомосковськ Дніпропетровської області, голову виробничого сільськогосподарського кооперативу «Нива», члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 2;

Доценка Івана Івановича, 1950 року народження, освіта вища, проживає в смт Новотроїцьке Херсонської області, директора ПОСП агрофірми «Мир» Новотроїцького району, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 3;

Скляренка Андрія Петровича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Кіровограді, генерального директора обласної виробничої асоціації «Кіровоградм'ясопром», члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 4;

Лавриненка Анатолія Васильовича, 1963 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, професора кафедри Національної академії оборони України, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 6;

Шенцева Дмитра Олексійовича, 1964 року народження, освіта вища, проживає в м. Харкові, директора товариства з обмеженою відповідальністю «Фортуна» ЛТД, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 7;

Баранчика Івана Івановича, 1951 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 8;

Довганчина Григорія Васильовича, 1948 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 9;

Антонова Євгена Валерійовича, 1969 року народження, освіта середня, проживає в м. Києві, заступника директора ТОВ «Укрстокділінг», безпартійного, включеного до виборчого списку під № 10;

Смотрича Володимира Зіновійовича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, помічника-консультанта народного депутата України, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 12;

Луньова Григорія Олексійовича, 1939 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, пенсіонера, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 13;

Спірину Людмилу Володимирівну, 1956 року народження, освіта середня, проживає в м. Києві, тимчасово не працює, безпартійну, включену до виборчого списку під № 14;

Хохлова Анатолія Михайловича, 1938 року народження, освіта вища, проживає в с. Мала Данилівка Харківської області, доцента кафедри Харківської державної зооветакадемії, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 18;

Карпаня Володимира Миколайовича, 1962 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, головного лікаря поліклініки сімейних лікарів, м. Київ, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 19;

Комісара Михайла Антоновича, 1938 року народження, освіта вища, проживає в м. Черкасах, пенсіонера, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 20;

Чаіна Олександра Віталійовича, 1975 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, помічника-консультанта народного депутата України, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 22;

Євтєєва Олеся Анатолійовича, 1967 року народження, освіта вища, проживає в м. Переяславі-Хмельницькому Київської області, тимчасово не працює, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 23;

Ніку Михайла Лукича, 1938 року народження, освіта вища, проживає в с. Крутоярівка Одеської області, фермера, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 24;

Кліменка Віктора Миколайовича, 1941 року народження, освіта вища, проживає в м. Сумах, директора колективного науково-виробничого підприємства «Супутник», члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 25;

Гречка Анатолія Прокоповича, 1936 року народження, освіта вища, проживає в м. Полтаві, доцента кафедри Полтавської аграрної академії, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 26;

Архипова Михайла Володимировича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Миколаєві, директора підприємства «Миколаївські механічні майстерні», члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 28;

Порубенського Дмитра Миколайовича, 1937 року народження, освіта середня, проживає в м. Києві, пенсіонера, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 29;

Михайлова Володимира Федоровича, 1940 року народження, освіта вища, проживає в м. Тернополі, голову Тернопільського обкому профспілки працівників державних установ, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 31;

Драб Наталію Вікторівну, 1957 року народження, освіта вища, проживає в с. Радгоспне Херсонської області, сільського голову Радгоспинської сільради Скадовського району, члена Селянської партії України, включену до виборчого списку під № 32;

Одажого Михайла Михайловича, 1955 року народження, освіта вища, проживає в с. Райлянка Одеської області, фермера сільського фермерського господарства «Ліза», члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 33;

Ожему Ніну Василівну, 1943 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Миколаєві, пенсіонерку, члена Селянської партії України, включену до виборчого списку під № 34;

Ружицького Олександра Григоровича, 1939 року народження, освіта вища, проживає в м. Львові, помічника-консультанта народного депутата України, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 35;

Давиденка Михайла Миколайовича, 1967 року народження, освіта вища, проживає в м. Ужгороді, помічника-консультанта народного депутата України, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 36;

Реву Олександра Олександровича, 1977 року народження, освіта вища, проживає в м. Запоріжжі, вчителя загальноосвітньої школи I-III ступенів с. Новоолександрівка, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 37;

Гонтарука Володимира Васильовича, 1943 року народження, освіта вища, проживає в с. Небелівка Кіровоградської області, директора товариства з обмеженою відповідальністю «Прогрес», члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 38;

Маленького Дмитра Григоровича, 1928 року народження, освіта вища, проживає в м. Луганську, пенсіонера, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 39;

Воротніченка Станіслава Трохимовича, 1937 року народження, освіта вища, проживає в смт Васильківка Дніпропетровської області, директора товариства з обмеженою відповідальністю «Насіння Васильківщини», члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 40;

Соловйова Віктора Алмабаєвича, 1954 року народження, освіта вища, проживає в м. Миколаєві, заступника директора Миколаївської філії Київського національного університету культури і мистецтв, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 41;

Костюк Тетяну Іванівну, 1956 року народження, освіта вища, проживає в м. Вінниці, директора юридичної фірми «Порада» м. Вінниці, члена Селянської партії України, включену до виборчого списку під № 42;

Куцевича Володимира Миколайовича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Сімферополі, начальника управління економіки Міністерства АПК Криму, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 43;

Коваля Бориса Григоровича, 1963 року народження, освіта вища, проживає в с. Русанів Київської області, головного агронома радгоспу «Перемога» Баришівського району Київської області, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 44;

Мартиненка Андрія Степановича, 1954 року народження, освіта вища, проживає в с. Чорнобаївка Херсонської області, начальника фінансово-економічної служби ТОВ «Вік-Агро», члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 45;

Савченка Івана Васильовича, 1941 року народження, освіта вища, проживає в м. Херсоні, пенсіонера, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 46;

Кічака Петра Васильовича, 1950 року народження, освіта вища, проживає в с. Пістинь Івано-Франківської області, вчителя трудового навчання Пістинської загальноосвітньої школи I-III ступенів, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 47;

Скурідіна Леоніда Петровича, 1943 року народження, освіта вища, проживає в м. Новоайдар Луганської області, пенсіонера, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 48;

Мельника Анатолія Миколайовича, 1951 року народження, освіта вища, проживає в с. Триліси Київської області, директора товариства з обмеженою відповідальністю «Лан», члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 49;

Токарську Валентину Володимирівну, 1960 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в с. Новонаталівка Херсонської області, тимчасово не працює, члена Селянської партії України, включену до виборчого списку під № 50;

Гордовського Олега Івановича, 1956 року народження, освіта вища, проживає в с. Гаї Шевченківські Тернопільської області, головного спеціаліста Тернопільської райдержадміністрації, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 52;

Лук'янову Євгенію Андріївну, 1952 року народження, освіта вища, проживає в смт Нижньогірський Автономної Республіка Крим, голову Нижньогірського райкому профспілок працівників агропромислового комплексу, члена Селянської партії України, включену до виборчого списку під № 53;

Голуба Олега Яковича, 1938 року народження, освіта вища, проживає в м. Сєверодонецьк Луганської області, пенсіонера, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 54;

Кравцова Михайла Васильовича, 1965 року народження, освіта середня, проживає в м. Мишин Львівської області, інваліда дитинства, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 55;

Черфасова Ігоря Валентиновича, 1961 року народження, освіта вища, проживає в с. Михайлівка Автономної Республіки Крим, директора товариства з обмеженою відповідальністю «Агрофірма імені Крупської», члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 56;

Джуса Дмитра Івановича, 1967 року народження, освіта вища, проживає в м. Житомирі, старшого інженера дочірнього підприємства «ВС-Партнер» відкритого акціонерного товариства «Вібросепаратор», члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 57;

Гаврикова Артема Борисовича, 1980 року народження, освіта базова вища, проживає в м. Горлівка Донецької області, директора товариства з обмеженою відповідальністю, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 58;

Балана Василя Федоровича, 1950 року народження, освіта вища, проживає в смт Воловець Закарпатської області, голову сільськогосподарського фермерського господарства «Прислін», члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 59;

Романова Юрія Олександровича, 1964 року народження, освіта вища, проживає в м. Херсоні, директора дочірнього підприємства «Агрономія», члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 60;

Вірьовку Тетяну Петрівну, 1973 року народження, освіта незакінчена вища, проживає в м. Києві, головного менеджера спільного підприємства товариства з обмеженою відповідальністю «Нафта-Україна-Груп», члена Селянської партії України, включену до виборчого списку під № 61;

Кошелєва Олександра Георгійовича, 1945 року народження, освіта вища, проживає в м. Вінниці, заступника директора загальноосвітньої школи № 11, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 62;

Степанець Любов Філімонівну, 1947 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, доцента кафедри Українського державного університету харчових технологій, члена Селянської партії України, включену до виборчого списку під № 63;

Щербак Надію Олександрівну, 1959 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, професора Національної академії ВСУ, члена Селянської партії України, включену до виборчого списку під № 64;

Ткаченка Анатолія Івановича, 1948 року народження, освіта вища, проживає в с. Козацьке Черкаської області, пенсіонера, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 65;

Кузнєцова Вячеслава Вікторовича, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Нова Каховка Херсонської області, заступника директора «Південноелектромашзаводу», члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 66;

Рак Наталію Вячеславівну, 1971 року народження, освіта вища, проживає в м. Долинська Кіровоградської області, педагога-організатора загальноосвітньої школи № 2 імені Макаренка, члена Селянської партії України, включену до виборчого списку під № 67;

Моховика Миколу Григоровича, 1944 року народження, освіта вища, проживає в м. Черкасах, голову Черкаського об'єднання «Облагрошляхбуд», члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 69;

Новика Володимира Анатолійовича, 1976 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, молодшого наукового співробітника Інституту геологічних наук Національної академії наук України, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 70;

Бородіну Людмилу Георгіївну, 1958 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, тимчасово не працює, члена Селянської партії України, включену до виборчого списку під № 71;

Власенка Павла Андрійовича, 1941 року народження, освіта вища, проживає в м. Полтаві, пенсіонера, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 72;

Висоцького Петра Максимовича, 1946 року народження, освіта вища, проживає в смт Якимівка Запорізької області, заступника голови правління Якимівського райспоживтовариства, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 73;

Пінчука Григорія Івановича, 1947 року народження, освіта вища, проживає в м. Кролевець Сумської області, тимчасово не працює, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 74;

Маняка Василя Васильовича, 1939 року народження, освіта вища, проживає в м. Ужгороді, пенсіонера, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 76;

Чумака Олександра Андрійовича, 1941 року народження, освіта вища, проживає в м. Сумах, пенсіонера, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 77;

Яценка Петра Андрійовича, 1966 року народження, освіта вища, проживає в с. Сербо-Слобідка Ємільчинського району Житомирської області, інженера підприємства «Колос», члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 78;

Патріна Володимира Ілліча, 1938 року народження, освіта вища, проживає в смт Котельва Полтавської області, пенсіонера, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 79;

Прожейка Миколу Олексійовича, 1924 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Бориспіль Київської області, пенсіонера, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 80;

Годованика Віктора Порфировича, 1946 року народження, освіта вища, проживає в м. Білопілля Сумської області, завідуючого курсами Сумського учбово-курсового комбінату, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 81;

Паламарчука Петра Андрійовича, 1960 року народження, освіта вища, проживає в с. Майорівка Новобузького району Миколаївської області, приватного підприємця, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 82;

Миколаєнка Миколу Костянтиновича, 1938 року народження, освіта вища, проживає в с. Розсошенці Полтавського району Полтавської області, пенсіонера, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 84;

Голосова Артема Андрійовича, 1977 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, експедитора підприємства «Еко-Херсон» закритого акціонерного підприємства «Екотехніка», члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 85;

Степуніну Олену Олександрівну, 1977 року народження, освіта вища, проживає в м. Кіровограді, тимчасово не працює, члена Селянської партії України, включену до виборчого списку під № 86;

Костогриза Григорія Васильовича, 1941 року народження, освіта вища, проживає в смт Машівка Полтавської області, інспектора по заготівлі і якості продукції Машівської заготівельної контори, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 87;

Кизиму Григорія Григоровича, 1923 року народження, освіта вища, проживає в м. Івано-Франківську, заступника завідуючого кафедрою інституту менеджменту та економіки, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 88;

Білан Леніну Миколаївну, 1932 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Києві, пенсіонерку, члена Селянської партії України, включену до виборчого списку під № 89;

Шутака Анатолія Дмитровича, 1946 року народження, освіта вища, проживає в м. Вінниці, начальника Вінницького відділу комплексного проектування інституту «Укооппроект», члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 90;

Войтка Петра Петровича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Гнівань Тиврівського району Вінницької області, директора сільгосппідприємства «Аграрій-В», безпартійного, включеного до виборчого списку під № 91;

Корсунова Андрія Валентиновича, 1976 року народження, освіта вища, проживає в м. Рівному, слухача Інституту менеджменту у громадському секторі, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 92;

Павленка Бориса Григоровича, 1937 року народження, освіта вища, проживає в м. Чернігові, пенсіонера, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 93;

Долю Володимира Володимировича, 1954 року народження, освіта вища, проживає в м. Богуслав Київської області, працює в товаристві з обмеженою відповідальністю «Хлібороб», члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 97;

Синюту Володимира Андрійовича, 1932 року народження, освіта вища, проживає в м. Хмельницьку, пенсіонера, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 99;

Пушкаря Івана Івановича, 1961 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Кагарлик Київської області, тимчасово не працює, члена Селянської партії України, включеного до виборчого списку під № 101.

2. Видати представнику Селянської партії України у Центральній виборчій комісії копію цієї постанови разом із посвідченнями кандидатів у народні депутати України, зазначених у пункті 1 постанови.

3. Цю постанову оприлюднити в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр».

Голова
Центральної виборчої комісії
М. РЯБЕЦЬ

Постанова № 135.
29 січня 2002 року.

Постанова друкується з комп'ютерного набору ЦВК

АКБ "Технобанк"

Адрес: г. Днепропетровск, ул.Набережная им. Ленина, 29
Тел.: (0562) 356967, 322109

Баланс на 01.01.2002

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Сума
	АКТИВИ	
1.	Кошти та залишки в НБУ	687
2.	Кошти в інших банках	4875
3.	Кредити та заборгованість клієнтів	41510
4.	Основні засоби та нематеріальні активи	2477
5.	Інші активи	1365
6.	**Усього активів**	**50914**
	ЗОБОВ`ЯЗАННЯ	
7.	Кошти банків	8940
8.	Кошти клієнтів	13342
9.	Інші залучені кошти	7823
10.	**Усього зобов`язань**	**30105**
11.	**ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ**	
12.	Статутний капітал	20026
13.	Інші фонди	412
14.	Прибуток	371
15.	**Усього власного капіталу**	**20809**
16.	**Усього пасивів**	**50914**

Звіт про прибутки та збитки
на 01.01.2002 року

Рядок	Найменування статті	Звітний рік	Попередній рік
1.1.	Процентний дохід	6355	2915
1.2.	Процентні витрати	-4829	-1488
1.	**Чистий процентний дохід**	**1526**	**1426**
2.1.	Комісійний дохід	2416	1931
2.2.	Комісійні витрати	-264	-353
2.	**Чистий комісійний дохід**	**2152**	**1578**
3.	**Чистий торгівельний дохід**	**43**	**264**
4.	**Інший операційний дохід**	**23**	**55**
5.	**Операційний дохід**	**3744**	**3323**
6.	Загальноадміністративні витрати	-2293	-1652
7.	Витрати на персонал	-1189	-933
8.	**Прибуток від операцій**	**262**	**738**
9.	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	104	-300
10.	**Прибуток до оподаткування**	**366**	**438**
11.	**Податок на прибуток**	**-240**	**-264**
12.	**Прибуток після оподаткування**	**126**	**174**
13.	**Чистий прибуток**	**126**	**174**

Керівник *Козюк А.О.*
Головний бухгалтер *Котовець О.І.*

Фінансова звітність АБ «ЕНЕРГОБАНК» за IV квартал 2001 року

ЕнергоБанк
Ліцензія НБУ №46 від 31.10.2000 р.
01001, м. Київ, вул. Лютеранська, 9/9

Звіт про прибутки та збитки

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Сума
1.1.	Процентний дохід	30 707
1.2.	Процентні витрати	19 000
1.	Чистий процентний дохід	11 707
2.1.	Комісійний дохід	9 554
2.2.	Комісійні витрати	1 151
2.	Чистий комісійний дохід	8 403
3.	Дивідендний дохід	149
4.	Чистий торговельний дохід	3 322
5.	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	0
6.	Прибуток від довгострокових інвестицій в асоційовані компації й дочірні установи та інших інвестицій	0
7.	Інший операційний дохід	232
8.	Операційний дохід	23 813
9.	Загальноадміністративні витрати	9 732
10.	Витрати на персонал	8 328
11.	Прибуток від операцій	5 753
12.	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	5 693
13.	Прибуток до оподаткування	60
14.	Податок на прибуток	0
15.	Прибуток після оподаткування	60
16.	Непередбачені доходи/витрати	0
17.	Чистий прибуток/збиток банку	60

Голова Правління **Андрущенко П.В.**
Головний бухгалтер **Вівчар М.П.**

Балансовий звіт

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	на 01.01.02
	АКТИВИ	
1.	Кошти та залишки в НБУ	30 607
2.	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, та цінні папери, емітовані Національним банком України	0
3.	Кошти в інших банках	5 565
4.	Цінні папери на продаж	3 457
5.	Кредити та заборгованість клієнтів	121 061
6.	Інвестиційні цінні папери	710
7.	Довгострокові інвестиції до асоційованих компаній і дочірніх установ	0
8.	Основні засоби та нематеріальні активи	30 023
9.	Нараховані доходи до отримання	9 788
10.	Інші активи	9 607
11.	Усього активів	210 818
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	
12.	Кошти банків	3 041
13.	Кошти клієнтів	172 893
14.	Інші депозити	0
15.	Боргові цінні папери, емітовані банком	0
16.	Нараховані витрати до сплати	1 500
17.	Інші зобов'язання	3 318
18.	Усього зобов'язань	180 752
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ	
19.	Статутний капітал	14 451
20.	Капіталізовані дивіденди	0
21.	Акції, викуплені в акціонерів	34
22.	Емісійні різниці	0
23.	Резерви	6 240
24.	Результати переоцінки	1 511
25.	Нерозподілений прибуток	7 898
26.	у тому числі сума переоцінки у разі вибуття необоротних активів	0
27.	Усього власного капіталу	30 066
28.	Усього пасивів	210 818

Господарський суд Дніпропетровської області (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева,1а) порушив справу № Б 26/265/01 про банкрутство Акціонерного товариства «Інтерсервіс» код ЄДРПОУ 01466829, юридична адреса: 53200, Дніпропетровська обл., м. Нікополь, вул. Херсонська,268, р/р 26000110901161 в НФ АКБ УСБ, МФО 305114.

Розпорядником майна призначена Горбова Ольна Іванівна, ліцензія АА № 249991 (53201, Дніпропетровська область, м. Нікополь, вул. Миронова,34/7, тел. (05662) 94-1-59.

Загальні збори акціонерів АТ КАПС «КИЙАВІА»

відбудуться 20 березня 2002 року о 10.00 у приміщенні зали засідань УЦОП за адресою: бульвар Шевченка,38/40.

Порядок денний:

1. Звіт Правління про результати виробничо-фінансової діяльності АТ у 2001 році.
2. Основні напрямки діяльності АТ на 2002 рік. Порядок розподілу прибутку.
3. Звіт Ревізійної комісії.

Початок реєстрації о 9.30 ранку.

Звіт про прибутки та збитки КБ "Західінкомбанк"

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	01.01.2002 р
1.1	Процентний дохід	26191
1.2	Процентні витрати	(10938)
1	**Чистий процентний дохід**	**15253**
2.1	Комісійний дохід	7740
2.2	Комісійні витрати	(1223)
2	**Чистий комісійний дохід**	**6517**
3	Чистий торговельний дохід	3149
4	Інший операційний дохід	36
5	**Операційний дохід**	**24955**
6	Загальноадміністративні витрати	(10351)
7	Витрати на персонал	(971)
8	**Прибуток від операцій**	**13633**
9	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	(10077)
10	**Прибуток до оподаткування**	**3556**
11	Податок на прибуток	(1238)
12	**Чистий прибуток банку**	**2318**

Голова Правління ***Н.А.Гаврилишина***
Головний бухгалтер ***Р.М. Козачук***

Балансовий звіт КБ "ЗАХІДІНКОМБАНК"

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	01.01.2002р.
	АКТИВИ	
1	Кошти та залишки в НБУ	20474
2	Кошти в інших банках	13537
3	Цінні папери на продаж	2573
4	Кредити та заборгованість клієнтів	103320
5	Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	3
6	Основні засоби та нематеріальні активи	11744
7	Нараховані доходи до отримання	317
8	Інша дебіторська заборгованість за операціями з банками	2563
9	Інші активи	314
10	**Усього активів**	**154845**
	ЗОБОВ`ЯЗАННЯ	
11	Кошти банків	13052
12	Кошти клієнтів	99436
13	Нараховані витрати до сплати	1121
14	Інша кредиторська заборгованість за операціями з банками	7294
15	Інші зобов'язання	3326
16	**Усього зобов`язань**	**124229**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ	
17	Статутний капітал	16477
18	Резерви	272
19	Переоцінка основних засобів і нематеріальних активів	9650
20	Нерозподілений прибуток	1899
21	Результат поточного року	2318
22	**Усього власного капіталу**	**30616**
23	**Усього пасивів**	**154845**

Голова Правління ***Н.А.Гаврилишина***
Головний бухгалтер ***Р.М.Козачук***

До уваги акціонерів АКБ "Надра"

НАДРА БАНК
АКЦІОНЕРНИЙ КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК "НАДРА"

За ініціативою акціонера банку, що володіє більш ніж 10 % голосів, Правлінням банку прийнято рішення про доповнення порядку денного Загальних зборів акціонерів АКБ "Надра", що відбудуться 22 лютого 2002 року о 15 годині за адресою: м. Київ, вул. Артема,15 , додатковими питаннями наступного змісту:

3. Про припинення роботи Ради банку, створення Спостережної Ради та вибори її членів.
4. Про створення, реорганізацію, ліквідацію філій АКБ "Надра" в містах відповідно до наданих списків.
5. Про затвердження Положень про філії АКБ "Надра", доповнень до Положень про філії АКБ "Надра", про затвердження Положень про філії АКБ "Надра" в нових редакціях в містах відповідно до наданих списків.
6. Про створення та ліквідацію представництв АКБ "Надра" в містах відповідно до наданих списків.
7. Про затвердження Положень про представництва АКБ "Надра", доповнень до Положень про представництва АКБ "Надра", про затвердження Положень про представництва АКБ "Надра" в нових редакціях в містах відповідно до наданих списків.
8. Про реорганізацію банків шляхом приєднання, злиття, розділення, виділення, перетворення відповідно до наданих списків.
9. Про створення, реорганізацію, ліквідацію дочірніх підприємств АКБ "Надра".

З повагою, Правління банку

Господарський суд Волинської області (43025, м. Луцьк, вул. Медведєва,1) порушив справу № 7/32-Б про банкрутство Приватного підприємства «Техно-торговий центр» «Сента» (м. Луцьк, Київський майдан,11; рах.26003301145 в КБ «Західінкомбанк» в м. Луцьку, МФО 303484, код ЄДРПОУ 25089030).

Розпорядником майна призначено Бондарука С. С. (ліцензія № 047618 від 17.07. 2001 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

В інформації про фінансову звітність ВАТ «ЕлектронБанк» опублікованій в газеті «Голос України» № 19 (2770) від 30.01.02 р., пункт — Усього активів слід читати: 91845 131922 і пункт — Усього пасивів слід читати: 91845 131922.

Постановою Господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська,11) від 23.01.2002 р. по справі № Б-6/297 колективне підприємство Комбінат будівельної індустрії «Хорс» (77300, Івано-Франківська область, м. Калуш, вул. Б. Хмельницького,109, код ЄДРПОУ 01267449, р/р 26007301670100 в Калуському відділенні Промінвестбанку, МФО 336387) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру та призначено ліквідатором — арбітражного керуючого Кохана В. В. (ліцензія АА № 24972 від 19.10.2001 року, адреса: 77302, м. Калуш, вул. Козоріса,2, тел. (03472) 525-50.

Шановні акціонери!

Правління ВАТ «Луганськгаз» повідомляє, що чергові Загальні Збори товариства відбудуться 19 березня 2002 року о 12-й годині, за адресою: м. Луганськ, вул. Радянська, 82.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про підсумки фінансово-господарської діяльності товариства за 2001 рік та основні напрями розвитку на 2002 рік.
2. Звіт Спостережної Ради.
3. Звіт голови Ревізійної комісії.
4. Затвердження річного звіту і балансу, фактичного розподілу прибутку за 2001 рік та планового на 2002 рік.
5. Перевибори членів Спостережної Ради.

Реєстрація учасників Зборів 19 березня 2002 року з 10.00 до 11.45.

Учасники зборів повинні мати:
документ, який посвідчує особу акціонера,
доручення на право голосування уповноваженій особі (для довірених осіб).

Довідки за телефоном: (0642) 53-04-27.

Правління ВАТ «Луганськгаз».

Закрытое акционерное общество "УКРВТОРПРОДУКТ"

В связи с непринятием Президиумом ОАО "Укрхимэнерго" на протяжении 20 дней решения о созыве внеочередного собрания, ЗАО "Укрвторпродукт", как акционер, владеющий более чем 10% акций ОАО "Укрхимэнерго", созывает внеочередное собрание акционеров ОАО "Укрхимэнерго" 23 марта 2002 г. со следующей повесткой дня:

1. О пересмотре решений Президиума общества по вопросам скупки и отчуждения собственных акций.
2. Об утверждении сделок, заключенных от имени ОАО "Укрхимэнерго" в 2001г. на сумму, превышающую 50000 долларов США каждая.
3. О пересмотре решений Президиума общества о явном и неявном отчуждении собственности общества с 1998 г. по настоящее время.
4. Изменение и дополнение к решению собрания от 23.12.01 г. по вопросу "Отчет Ревизионной комиссии общества о результатах внеплановой ревизии финансово-хозяйственной деятельности ОАО "Укрхимэнерго" в связи с вновь выявленными обстоятельствами.
5. Отзыв и избрание Президента общества.
6. Отзыв и избрание членов исполнительного органа и ревизионной комиссии.
7. Отзыв и избрание членов Совета акционерного общества.
8. О внесении изменений в Устав Общества.

Собрание состоится 23 марта 2002 года в г. Северодонецке, Луганской обл. по адресу проспект Химиков, 28, Городской дом культуры Строителей.

Начало собрания в 12 - 00.

Регистрация участников собрания будет проводится с 8-00 до 11-45 23 марта 2002 г. по месту проведения собрания. Для регистрации при себе необходимо иметь документ удостоверяющий личность (паспорт) и сертификат акций (не обязательно).

ВАТ «Новомосковськагрохім» повідомляє, що 27 березня 2002 року відбудуться загальні збори акціонерів за адресою: м. Новомосковськ, вул. Зіни Білої,93, приміщення ВАТ «Новомосковськагрохім».

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про фінансово-господарську діяльність ВАТ за 2000 — 2001 роки.
2. Звіт голови спостережної ради ВАТ про її роботу за 2000 — 2001 роки.
3. Звіт голови ревізійної комісії про роботу за 2000 — 2001 роки.
4. Про вибори органів управління:
а) вибори правління ВАТ та голови правління.
б) вибори спостережної ради ВАТ.
в) вибори ревізійної комісії ВАТ.
5. Різне.

Реєстрація акціонерів у день проведення зборів з 8.00 до 9.30. Початок зборів о 10.00. Акціонерам при собі необхідно мати паспорт, представники акціонерів — паспорт і доручення.

Правління.

Науково-виробнича корпорація **«Київський інститут автоматики»** повідомляє, що відповідно до Наказу Мінпромполітики України розпочата процедура створення Державного підприємства «Науково-дослідний центр «КІАПРОМАВТОМАТИКА» на майні Державного науково-виробничого підприємства «ПКТБ», ідентифікаційний код 16397608, Державного науково-виробничого підприємства «АВТОПРОМ», ідентифікаційний код 16308484, Державного науково-виробничого підприємства «АЛГОРИТМ», ідентифікаційний код 16308533, Державного науково-виробничого підприємства «ЕЛОЇЗА», ідентифікаційний код 16308562, Державного науково-виробничого підприємства «ПАС», ідентифікаційний код 16308556, Державного науково-виробничого підприємства «ІМТРЕС», ідентифікаційний код 16308473, що реорганізуються шляхом їх злиття, при цьому ці підприємства набувають статусу відособлених підрозділів науково-дослідного центру «КІАПРОМАВТОМАТИКА».

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від дня опублікування оголошення правонаступником НДЦ «КІАПРОМАВТОМАТИКА» за адресою: 04107, Київ-107, вул. Нагірна,22, тел.213-01-61, факс 216-80-42.

***ВАТ «Чернівціоблпаливо»** повідомляє, що чергові загальні збори акціонерів відбудуться 5.04.2002 р. об 11-й годині за адресою: м. Чернівці, вул. Шептицького,29.*

Реєстрація акціонерів з 8.00 до 11.00 5.04.2002 р.

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати діяльності акціонерного товариства за 2001 рік.

2. Звіт ревізійної комісії та затвердження висновків за звітом правління.

3. Інформація спостережної ради.

4. Інформація про прибутки (збитки), пропозиція про затвердження відрахувань на дивіденди в 2002 році.

Господарським судом Закарпатської області (88000, м. Ужгород, вул. Коцюбинського,2а) порушено провадження у справі про банкрутство № 6/138 про визнання банкрутом наступного підприємства:

Державне підприємство «Агропромисловий комбінат «Ужгородський» (Закарпатська область, Ужгородський район, с. Розівка, вул. Концівська,38, код ЄДРПОУ 05513709, п/р 26000011367, в Ужгородській філії Західно-Українського комерційного банку, МФО 312237).

Розпорядник майна: арбітражний керуючий Завадяк О. П. (м. Ужгород, пл. Хмельницького,2/508, ліцензія АА № 047855 від 19.10.2001 р.).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Автономної Республіки Крим: 95000, м. Сімферополь, вул. Карла Маркса,18 порушив справу № 2-19/1719-2002 про банкрутство радгосп-заводу «Жемчужний» 96716, АР Крим, Кіровський р-н, с. Льговське, ОКПО 00412791, р/р 26007360630003 в ОПЕРУ КДБ «Україна» м. Сімферополь, МФО 324214. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Бондаря Олександра Анатолійовича, ліцензія № 047901 від 17.10.2001 р. (м. Севастополь, вул. П. Корчагіна,4, кв.26). Претензії кредиторів приймаються протягом 1 місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області по справі № Б15/149/01 від 17.01.02 р. (49600, м. Дніпропетровськ-27, вул. Куйбишева, 1А, тел./факс 478-863) ТОВ Фірма «Аква-Капітал» (Дніпропетровська обл., с. м. т. Ювілейне, вул. Теплична, 15А, р/р 26002118367001 в КБ «Приватбанк» м. Дніпропетровськ, МФО 305299, код за ЄДРПОУ 23369920) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Потапова Олександра Олександровича (Ліцензія № 047564 від 26.06.01 р.), 49098, Україна: м. Дніпропетровськ, а/с 4934, т. (0562) 20-24-51, тел./факс 47-85-84.

***ООО «Продтовары»**, зарегистрированный 04.07.1996 г., свидетельство № 1157 р., выданное Запорожским городским Советом народных депутатов по адресу: 69123, г. Запорожье, бул. Строителей, д. 4, код ОКПО 22144892, объявляет о своей ликвидации. Претензии принимаются в течение двух месяцев с момента публикации объявления по вышеуказанному адресу.*

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) порушив справу № 7/40 про банкрутство АТ «Лубнимеблі» (37500, Полтавська обл., м. Лубни, вул. Радянська, 94, р/р 26000301490018 в філії АКБ «Національний кредит» м. Лубни МФО 331746, код ЄДРПОУ 00275042).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації.

Призначити розпорядником майна Брюховецького Олександра Володимировича.

Господарський суд Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська,11) порушив справу № Б-9/26 про банкрутство ВАТ «Калуський бровар» (юридична адреса: 77300, м. Калуш, вул. Грушевського,89а, р/р 26005330010898, МФО 336729, ЗКПО 05397448). Розпорядник майна Саєвич Наталія Анатоліївна (ліцензія АА № 249547).

Заяви від кредиторів та санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

23 березня 2002 року об 11.00 відбудуться збори акціонерів відкритого акціонерного товариства **«Центральна збагачувальна фабрика «Добропільська»** за місцезнаходженням фабрики, за адресою: м. Добропілля Донецької обл., площа ім. Леніна у будинку культури шахти «Добропільська». Реєстрація учасників зборів з 9.00 до 11.00.

Порядок денний:

1. Затвердження річних результатів діяльності акціонерного товариства, порядок розподілу прибутку.
2. Затвердження змін до статуту та затвердження статуту в новій редакції.
3. Затвердження положень про спостережну раду, про ревізійну комісію, про правління, про загальні збори акціонерів.
4. Обрання голови правління.
5. Обрання спостережної ради.
6. Обрання голови та членів ревізійної комісії.
7. Заключення договору на ведення реєстру акціонерів.

Для реєстрації слід мати при собі паспорт, для представників — доручення на право участі у зборах, оформлене з чинним законодавством.

ЗАО «Завод шампанских вин», г. Артемовск,

извещает о дополнении повестки дня общего собрания акционеров, назначенного на 21.02.2002 г.:

9. Приобретение 100% уставного фонда ООО «Востокинвест» и преобразование его в ДП завода.

Правление ЗАО «Завод шампанских вин» тел. (06274) 6-26-24.

Згідно з вимогами Закону України «Про банки і банківську діяльність» «Східно-промисловим комерційним банком» (91053, м. Луганськ, вул. Радянська, 83, код ЄДРПОУ 23478833, тел. (0642) 580-661, тел./факс 501-342, e-mail: eLcb@eLcb. Lugansk. ua, http: (www. vpbank. com. ua) змінено назву на Товариство з обмеженою відповідальністю «Східно-промисловий комерційний банк», скорочена — «Східно-промисловий банк».

*Правление **ОАО «Днепропетровский ремонтный завод электротранспорта»** сообщает, что общее собрание акционеров состоится 19 марта 2002 г. в 12.00 по адресу: г. Днепропетровск, ул. Войцеховича,77.*

Регистрация акционеров с 10.00 до 11.00.

Повестка дня:

1. Отчет Правления о результатах финансово-хозяйственной деятельности в 2001 г.

2. Принятие Решения о выпуске ЦБ.

3. Назначение регистратора ЦБ.

4. Доизбрание членов Правления вместо выбывших.

5. Разное.

ЧП «Текстильторгпостач (г. Киев, пр-т Победы, 67, код ОКПО — 30384635, индивидуальный налоговый номер 303846326127, зарегистрированное Радянской РГА г. Киева, свидетельство № 11798 от 18.06.1999 г.) сообщает о своей ликвидации.

Претензии принимаются в течение одного месяца со дня опубликования объявления.

Втрачену печатку і Довідку форми 4-ОПП ПП «Малена-К°», код 31456768, вважати недійсними; ПП «Маленка-К°» повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом місяця.

В публикации баланса на 01 января 2002 г. АБ «РАДАБАНК» в газете «Голос Украины» от 31 января 2002 года просим внести изменения в п.26. Строку следует читать в таком изложении:

У тому числі сума переоцінки

у разі вибуття необоротних активів: замість 913 тис. грн. — 0 грн.

замість 33 тис. грн. — 0 грн.

*Постановою Господарського суду Вінницької області (21000, м. Вінниця, Хмельницьке шосс
е, 7) від 03.12.2001 року по справі № 820/5 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру ВАТ «Вендичанський цукровий завод» Вінницької області, Могилів-Подільського р-ну, смт. Вендичани.*

Ліквідатором призначено Кубряк О. В. Хмельницьке шоссе, 2а/21, тел 35-57-95.

Господарський суд Харківської області, 61000, м. Харків, Держпром, 8 під'їзд 19.12.01 р. порушив справу № 16377/2-19 про банкрутство відкритого акціонерного товариства «Краснопавлівське ремонтно-транспортне підприємство», 64620, Харківська обл., Лозівський р-н, смт. Краснопавлівка, вул. Маяковського, 1, код ЗКПО 907792, р/р 26000485478001 в Лозівському ТВБВ Харківської дирекції банку «Україна», МФО 351469.

Розпорядником майна призначено Винник А. І., ліцензія № 250085 від 30.11.01 р., 64600, м. Лозова, Харківської обл., вул. Комінтерна, 5, т. (245) 2-22-67.

*25 марта 2002 года по адресу г. Амвросиевка, ул. Титовки,24 состоится собрание акционеров **ОАО «Амвросиевский завод стального литья».***

Регистрация акционеров с 10.00 до 11.00 часов.

Начало собрания в 11.00 часов.

Повестка дня:

1. Отчет руководства о процедуре санации.

2. Выборы руководящих органов ОАО «АЗСЛ».

3. Разное.

А Актуально

Інформація про рахунки виборчих фондів політичних партій, виборчих блоків політичних партій та їх реквізити

Виборчий фонд Комуністичної партії України

Код ЄДРПОУ 00049147, поточний рахунок № 264053011023 в Печерському відділенні № 3715 м. Києва ВАТ «Державний ощадний банк України», МФО 320241 (м. Київ, вул. Хрещатик, 6).

Виборчий фонд Соціалістичної партії України

Код ЄДРПОУ 00011305, поточний рахунок № 264093011025 в Печерському відділенні № 3715 м. Києва ВАТ «Державний ощадний банк України», МФО 320241 (м. Київ, вул. Хрещатик, 6).

Виборчий фонд Комуністичної партії України (оновленої)

Код ЄДРПОУ 25885073, поточний рахунок № 264023011024 в Печерському відділенні № 3715 м. Києва ВАТ «Державний ощадний банк України», МФО 320241 (м. Київ, вул. Хрещатик, 6).

Виборчий фонд виборчого блоку політичних партій «Руський блок»

Код ЄДРПОУ 21721560, поточний рахунок № 26406301126 в Печерському відділенні № 3715 м. Києва ВАТ «Державний ощадний банк України», МФО 320241 (м. Київ, вул. Хрещатик, 6).

З 1 березня зростуть ціни

Національна комісія регулювання електроенергетики (НКРЕ) має намір з березня підвищити тарифи на передавання та постачання електроенергії для ВАТ «Кіровоградобленерго», 51% акцій якого придбала на конкурсі у квітні минулого року словацька компанія «Vychodoslovenske Energeticke Zavody S. P. (VSEP)», *повідомляє «Інтерфакс-Україна»*.

«Зобов'язання перед інвесторами (щодо підвищення тарифів. — *ІФ*) ми виконаємо з 1 березня», — сказав голова комісії Юрій Продан.

НКРЕ погодилася підвищити тарифи за підсумками виконання компанією необхідних умов — забезпечення 100-відсоткової оплати електроенергії після продажу пакета і підписання договору з держпідприємством «Енергоринок» про реструктуризацію боргів.

Остаточний рівень підвищення тарифів буде визначено на засіданні комісії 20 лютого після коригування інвестиційних планів (рівень підвищення тарифів залежить, зокрема, від обсягу пропонованих інвестицій).

Як повідомив журналістам в. о. голови правління ВАТ «Кіровоградобленерго» Володимир Чернявський, зростання роздрібних тарифів для споживачів очікується на рівні 4% за першим класом напруги і 15% за другим.

Раніше повідомлялося, що у квітні 2001 року американська компанія «AES Washington Holdings B. V.» придбала на конкурсах контрольні пакети акцій «Київобленерго» і «Рівнеобленерго» в розмірах 75%+1 акція, «Vychodoslovenske Energeticke Zavodyi S. P.» — 75,56% акцій «Житомиробленерго», 65% — «Херсонобленерго», 51% — «Кіровоградобленерго» і 70% акцій «Севастопольенерго».

Кабінет Міністрів розпорядженням № 133-р від 7 квітня 2001 року на вимогу учасників конкурсів з продажу «Обленерго» затвердив нову методику утворення тарифів на передавання та постачання електроенергії. Вона покликана забезпечити енергопостачальним компаніям рентабельність на рівні не менш як 17% і окупити вкладені в них інвестиційні кошти. Наприкінці минулого року НКРЕ підвищила тарифи для «Київобленерго», «Рівнеобленерго», «Житомиробленерго» та «Севастопольенерго». ВАТ «Херсонобленерго» поки що не виконало умов щодо 100-відсоткової оплати електроенергії.

■ Фотофакт

На черкаському заводі пакувальних машин випробовують фасувальний пристрій «ОФМ» для дозування і закупорювання кремоподібних продуктів у полістирольну тару.

***На знімку:** інженер Володимир Коровін та начальник складального виробництва Василь Воловик.*

Фото Бориса ДВОРНОГО (Укрінформ).

Фотофакт

Члени клубу «Здоров'я для всіх» у столичному Гідропарку влаштували імпровізовану перукарню просто неба.

Фото Олександра СИНИЦІ (УНІАН).

Скільки тієї зими...

Репортаж

Зима. Сутінки. Стомлене місто запалює ліхтарі. Після трудового дня скоріше хочеться додому. Угледівши на зупинці «хвіст» автобуса рідного 49-го маршруту, пригадую, як колись отримувала «відмінно» за крос, і мчу, забувши про сумки в руках і лід під ногами. Тільки б не впасти... Ще трохи, ще... Підбігаю, та що це? Водій, ніби навмисне, зачинив двері просто перед носом.

— Не хвилюйтеся, в години пік автобуси їздять часто, — підбадьорив мене незнайомець у шкірянці з «дипломатом».

— Ви, мабуть, приїжджий, — зауважую, бо вже років зо два саме в години пік дістатися від метро «Лівобережна» до масиву Березняки — проблема.

Дивлюсь на годинника — чекаю вже двадцять хвилин. Коло «друзів по нещастю» ширшає. Перейшла на зупинку 48-го.

— Добривечір, — почула знайомий голос. — І вам «поталанило» поштовхатися в натовпі після шостої, — похмуро пожартувала сусідка.

Тим часом одна за одною під'їжджали «газельки». Дехто з натовпу, відірвавшись від «моноліту», мчав, щоб «забити» в них «сидяче» місце.

— Неподобство, вже півгодини стоїмо...

— Який сенс їхати маршруткою, коли маю проїзного квитка?! — нарікала сусідка.

Невдоволення наростало.

Підійшов 48-й. Натовп, що стояв на зупинці 49-го, рвонув до машини русанівського маршруту. У цей «оригінальний» спосіб проблему було розв'язано.

...Таку ситуацію мимоволі досліджую вже не один рік. То куди зникають 49-ті автобуси, яких, за словами начальника столичного АТП № 14034 Олександра ШЕВЧЕНКА, на маршруті аж чотири? З цим запитанням звернулася до Олександра Михайловича.

— Куди вони зникають, мені не відомо. Я ж не можу їх охороняти. Але не думаю, що водії домовляються з водіями маршрутних таксі. Річ у тім, що на кінцевій згаданого автобуса немає диспетчера, тобто перевіряти, як водії дотримують графіка, нема кому. Але, за нашими даними, після 18-ї години інтервал руху становить 15 хвилин. Біля зупинки метро «Лівобережна» є диспетчерський пункт. Однак зимової пори він не обігрівається. Щоб розв'язати проблему, треба до нього електропровід прокласти під землею. Але з квітня, сподіваюсь, диспетчерська працюватиме...

Виходить, як в анекдоті: скільки там тієї зими?

Любов СТАНАЧИЧ.

Леонід БУРЯК: «Йти вперед. Без усяких гасел!»

Ми вже повідомляли про те, що наставник національної збірної Леонід Буряк зустрівся з журналістами, познайомив їх із своїми асистентами й оголосив список кандидатів до збірної. А тепер пропонуємо вам запис виступу пана Буряка, в якому він поділився планами, дав оцінку майбутнім суперникам нашої команди.

— Можу ще раз повторити, що шоста відбіркова група Євро-2004 досить рівна. В Порту зібралися представники команд, і на всіх обличчях я побачив стурбованість — у ролі постачальника очок ніхто не виступатиме. Досвід минулих років показує, що нам (маю на увазі радянську збірну) здебільшого вдавалося з честю протистояти збірній Греції. Оптимізму додає те, що київське «Динамо» не раз виходило переможцем після дуелей проти грандів примеро. Та я не ототожнював би клубний чемпіонат Іспанії з грою національної команди. Пристойні виконавці є і в іспанських клубах, і у збірній.

До кожного матчу мусимо підійти з усією відповідальністю, уникнути помилок, які мали місце в попередніх змагальних циклах. Адже тоді втратили «золоті» очки. Я не можу нині розділяти збірні Іспанії та Вірменії. Міг би це зробити, якби за перемогу над іспанцями давали шість очок, а над вірменами — три. Ціна кожного матчу — виняткова.

Розумію, що взявся за непросте завдання. Але прийшов для того, щоб фахово робити свою справу. 11 березня в Афінах розроблятиметься календар матчів шостої відбіркової групи. З нашого боку до Греції вирушить група фахівців, яка відстоюватиме прийнятний для України варіант. Безперечно, це — також своєрідна боротьба, доведеться брати до уваги іспанців, але водночас розраховуємо на контакт з вірменами, щоб домогтися сприятливого для України розкладу матчів.

Уже створено тренерську раду, на якій ми обговорюватимемо кожну кандидатуру до збірної, рекомендовану наставником того чи того колективу. Вони, наставники, також нестимуть свою частку відповідальності за результати збірної України. Обов'язково аналізуватимемо підсумки тестування гравців, проведені у клубах. Спиратимемося, звичайно, на базові команди — «Динамо» та «Шахтар». Вітчизняні команди отримають листи, в яких ознайомляться з напрямом роботи тренерів збірної.

Постійно здійснюватимемо контроль за нашими легіонерами, контактуватимемо з наставниками їхніх клубів. Сергій Ребров, найпевніше, залишить «Тоттенгем». У нього є пропозиції від «Арсеналу», «Бордо». Сподіваємось, Ребров, у складі національної команди України, поїде на товариський матч до Японії. Я особисто уважно переглядну товариські матчі 13 квітня Греція—Швеція, Іспанія—Португалія, Польща—Північна Ірландія. Поїду на тренувальний збір до «Шахтаря», зустрінуся з кандидатами до національної команди від гірників, кожному приділю увагу.

УЄФА визначила строки проведення товариських поєдинків на найближчий час — у лютому, квітні, травні, серпні. Мені вдалося переконати президента ФФУ, і ми в лютому ні з ким не гратимемо. Не слід усувати гравців від тренувальної роботи у клубах. Календар УЄФА складено «під Європу» — там тривають внутрішні чемпіонати, у нас — зимова пауза. У квітні прийматимемо в Києві збірну Грузії. Зіграємо основним складом. На жаль, на товариський поєдинок проти японців поїдуть футболісти з українських клубів. Хіба що з Ребровим. Отже, з'явиться можливість перевірити внутрішні резерви. До Країни сходу сонця вирушать 22 виконавці. 16 березня вони відіграють за свої команди в чемпіонаті України, наступного дня ми зберемо гравців, ще за день чартерним рейсом візьмемо курс на Відень, звідки здійснимо одинадцятигодинний переліт до Осаки. 20 березня потренуємося, наступного дня — власне матч, і одразу ж додому. В Японії можемо поекспериментувати зі складом, переможний результат — не головне для зустрічі в Осаці. Нехай навіть і програємо. Без фіаско неможливо щось знайти. Ми склали список кандидатів до збірної, але риску під ним ніколи не буде підведено. Залучатимемо до збірної всіх, хто здатний посилити командну гру, реалізувати нашу стратегію.

Звичайно, треба розв'язати проблеми в чемпіонаті України. Чудово, що є конкуренція між київським «Динамо» та «Шахтарем». Та нехай вона залишається на футбольному полі, а кандидати від «Динамо» та «Шахтаря», приїжджаючи до збірної, дбають про національні інтереси.

У нас є напрям, який може дати результат. Маємо лідерів і талановиту молодь. Моє завдання —синтезувати досвід та юнь. Є образний вислів, за яким у команді одні носять рояль, інші — грають на ньому. У моїй команді той, хто носить інструмент, повинен на ньому і зіграти. Без професіонального ставлення футболістів до справи нам нічого не досягти, тому зробимо все, щоб вони «захворіли» нашими ідеями. Наведу приклад Шевченка. Це футболіст-інтелектуал, він випереджає свій час. Тренування розпочинається о п'ятій годині, а Шевченко починає працювати о четвертій. Що йому потрібно? Хлопець грає в елітному клубі Європи, отримує пристойні гроші. Та Андрій переймається загальною справою. Бачили б ви його розпач після матчу в Дортмунді. Це — професіонал. Хоча футбол — гра непередбачувана, всяке можливе. Подає надію повернення Косовського, сподіваюсь на Калиниченка.

Ще раз зауважу: мене не цікавить вік футболіста. Головне, щоб ігровий рівень виконавця відповідав моїм вимогам. Ми можемо програти, від цього ніхто не застрахований. Проте я хочу, щоб навіть після програного поєдинку хлопцям подякували за самовіддачу, за мужність. Я не бажаю повторення історії, яка сталася після матчу плей-оф проти Німеччини...

Записав Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: Леонід Буряк.

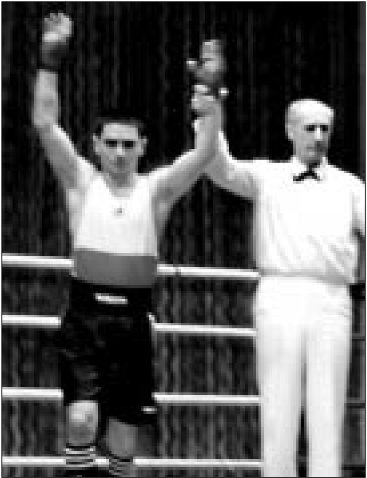
Фото Сергія ДАВИДКОВА (УНІАН).

Кияни — проти «Зірок Заходу»

Бокс. На рингу клубу «Золотий пояс» у столиці відбувся перший тур чемпіонату країни серед клубних команд. Змагалися колективи «Козак-ЦСК» (Київ) та «Зірки Заходу» (Івано-Франківськ). У безкомпромісній боротьбі гору взяли кияни — 24:14.

Фахівці одностайно дали високу оцінку переможцеві у легкій вазі (до 60 кг), бронзовому призерові першості Європи серед юнаків, багаторазовому чемпіонові столиці, майстрові спорту Артаку Цироняну.

До речі, юну «зірку» тренує батько — відомий майстер шкіряної рукавички, майстер спорту, неодноразовий призер чемпіонатів СРСР Сергій Циронян.

На знімках: перемогу здобув Артак Циронян; до бою переможця готує його батько Сергій Мушегович.

Леонід ПІДЛУЖНИЙ. (Фото).

Редактор номера Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 159000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».
Зам. 0311023. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції:
03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-84-92;
телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Засновник і видавець – Верховна Рада України